Skala 2009

Skala 2009

Založil: Slovenski gorniški klub Skala,
Ob Ljubljanici 42, Ljubljana
Urednik: France Sevšek

Sodelavci: Bojan Okrogar, Aljoša Belingar in
člani vseh gorniških klubov Skale
Oblikovanje besedila: France Sevšek

Oblikovanje priložnostnih znakov: Andrej Kelenc - Paro
Fotografije so delo avtorjev prispevkov, urednika zbornika in drugih članov gorniških klubov. Zgodovinske fotografije so iz arhiva Skale.

Naklada: 500 izvodov
Tisk: Littera picta, d. o. o.
Cena: brezplačno

Maj 2009

ISSN 1855-3001 (tiskana izdaja)
ISSN 1855-301X (spletna izdaja)

Pred vami je zbornik Skale za leto 2009. Res je letos v tiskani obliki izšel precej pozno, smo pa lahko njeno nastajanje vseskozi spremljali na naših spletnih straneh.

Skala je zveza klubov, ki delujejo v različnih delih Slovenije, od Soške do Savinjske doline, in tudi klubov, ki gojijo predvsem posamezne oblike gorništva, kot sta turno smučanje in gorsko kolesarjenje. Da bi se bolje spoznali, smo v tej knjižici zbrali nekaj podatkov o naši organizaciji in njenih klubih. Ker je dejavnost Skale predvsem rezultat dela njenih klubov, smo dodali tudi poročila o njihovem delu v preteklem letu. Razveseljivo je, da so bili vsi klubi zelo dejavni in to vsak na svoj, poseben način. Vsi klubi so organizirali ture in prireditve ter se bolj ali manj pogosto srečevali. Nekatere teh prireditev so postale že tradicionalne in se jih udeležuje tudi veliko nečlanov. Kljub omejenim finančnim sredstvom v klubih Skale razmišljamo tudi o svojih gorniških zavetiščih. Zato je pričakovati, da bo prvim poskusom te vrste kmalu sledil še kakšen. Pri tako razvejani gorniški dejavnosti je prav, da Skala že nekaj let skrbi tudi za izobraževanje gorniških vodnikov. Nujna pa so tudi skupna srečanja in druge oblike izmenjave informacij med klubi, ki naj Skalo še močneje medsebojno povežejo. Temu sta namenjena naša spletna stran (www.turni-klub-gora.si/skala) in ta zbornik.

Sledita dva prispevka informativne narave, ki opisujeta alpsko letenje z jadralnim padalom in kratek pregled zgodovine gorništva. Oba sta povzeta po nastajajoči spletni reviji e-Gora.

V zadnjem delu te knjižice so zbrani opisi ture in prireditev, ki jih leta 2009 nameravajo organizirati klubi Skale. Seveda to ni vse. Še marsikaj drugega se bo dogajalo, zato si večkrat oglejte spletne strani Skale in njenih klubov. Upam, da bo vsak, ki sta mu narava in gorski svet blizu, pri nas našel nekaj zase. In če imate kakšen predlog za akcijo ali turo, tega ne obdržite zase, temveč se oglasite svojemu klubu ali vodstvu Skale.

Z gorniškimi pozdravi,

dr. France Sevšek,
predsednik
Slovenskega gorniškega kluba Skala

Slovenski gorniški klub Skala – zveza gorniških klubov
Ob Ljubljanici 42, 1000 Ljubljana

e-pošta: skala@turni-klub-gora.si
spletne strani: www.turni-klub-gora.si/skala

davčna številka: 94156590
matična številka: 1202898
TRR: 02222-0091003417 pri Novi Ljubljanski banki

datum ustanovitve: 2. februar 1921
datum ustanovitve po Zakonu o društvih: 23. junij 1997

Organi Skale

Upravni odbor

predsednik:	France Sevšek (TK Gora)
podpredsednik:	Anton Žunter (GK Savinjske doline),
podpredsednik:	Mitja Šavli (GK Gornjesoške doline),
član:	Franci Jesenik (GK Karavanke),
član:	Bojan Pograjc (GK dr. H. Tuma),
član:	Tomaž Mis (GK Jakob Aljaž),
tajnik:	Marjan Perme(GK Limberk),
blagajnik:	Grega Sever (TK Gora).

Nadzorni odbor

predsednik:	Jožef Žagar (GK Gornjesoške doline),
član:	Janez Kocjan (GK Jakob Aljaž),
član:	Peter Mausar (GK Vrhnika),
član:	Andrej Šarc (GK dr. H. Tuma),
član:	Julij Ulčar (GK Karavanke).

Častno razsodišče

predsednik:	France Urbanija (GK dr. H. Tuma),
član:	Alojz Gašperčič (GK Gornjesoške doline),
član:	Gregor Gomišček (GK dr. H. Tuma),
član:	Metod Humar (GK dr. H. Tuma),
član:	Darko Korbar (Klub gorskih kolesarjev Volja).

Častni predsednik: Anton Jeglič

KLUBI SKALE

(naslov, elektronski naslov, spletna stran, predsednik, tajnik)

1. GK dr. Henrik Tuma, Kolodvorska 18a, 1000 Ljubljana
   Bojan Pograjc, bojan.pograjc@siol.net
   Aljoša Belingar, 051 317 368, aljosab@siol.net
2. GK Savinjske doline, Luče 106, 3334 Luče
   gorniski_klub.luce@siol.com
   Tonč Žunter
   Peter Jež, 051 340 811
3. Turni klub Gora, Ulica bratov Učakar 44, 1000 Ljubljana
   tkgora@turni-klub-gora.si, www.turni-klub-gora.si
   France Sevšek, 041 557 029, france@turni-klub-gora.si
   Aljoša Belingar, 051 317 368, aljosab@siol.net
4. GK Jakob Aljaž, Cesta komandanta Staneta 12, 1215 Medvode
   gorniki@yahoo.com, www.geocities.com/gorniki/gorniki.html
   Tomaž Mis, 041 368 956, tomaz.mis@evj-kabel.net
   Janez Kocjan – JanKo, 031 333 042, jankoc@yahoo.com
5. GK Karavanke, Gorenjska 25, 4240 Radovljica
   Julij Ulčar, 051 301 684, (04) 583 20 13
   Zvone Prezelj, 041 678 161,
   zvone.prezelj@komunala-radovljica.si
6. GK Gornjesoške doline, Žaga 2, 5224 Srpenica
   Mitja Šavli, 031 325938
   Alojz Gašperčič, (05) 388 22 74, alojz.gaspercic@aet.si
7. GK Limberk, Ljubljanska 66, 1290 Grosuplje
   Marjan Perme, 031 352 046, marjan.perme@gmail.si
   Janez Mežan, 041 395 001, jmezan@siol.net
8. GK Vrhnika, Tržaška 25, 1360 Vrhnika
   Peter Mausar, 031 354 788, demm@siol.net
9. Klub gorskih kolesarjev – Volja, Ob Ljubljanici 42, 1000 Ljubljana
   klubgk@email.si, www.kgkvolja.si
   Darko Korbar, 041 787 202, darko.korbar@ijs.si
   Vladimir Cindro, 041 424 868, vladimir.cindro@ijs.si

Poročila o delu v letu 2008

SLOVENSKI GORNIŠKI KLUB
SKALA

SLOVENSKI GORNIŠKI KLUB SKALA
Ob Ljubljanici 42
1000 Ljubljana

Skala je zveza klubov in je njena aktivnost predvsem odraz delovanja klubov, vendar smo poskrbeli tudi za večje število skupnih dogodkov. Program svojih tur in prireditev smo, tako kot že nekaj let doslej, v začetku leta objavili v knjižici Skala 2008, ki je letos tudi formalno postala periodična publikacija. V njej smo objavili tudi poročila o delu klubov ter nekaj koristnih informacij. Letos smo 150. obletnico rojstva dr. Henrika Tume počastili z izdajo knjige o njegovem delu in življenju, ki jo je napisal dr. Tone Strojin.

Obletnico ustanovitve Skale smo na svečnico, 2. januarja, že tradicionalno proslavili z nočnim pohodom na Rožnik.

Gradnja zavetišča na Planji se je zaradi finančnih in organizacijskih težav premaknila še za kakšno leto, prav tako tudi postavitev spomenika skalaškemu križu s Škrlatice. Zaradi visokih stroškov najema klubskega prostora je letos prevladalo mnenje, da poskusimo najti kakšno cenejšo možnost.

Spletne strani skale so zelo dobro obiskane saj ponujajo vedno več gorniških informacij. Najdete jih lahko na naslovu: www.turni-klub-gora.si/skala, kjer lahko preberete obvestila o načrtovanih akcijah, si ogledate slike in zapiske o preteklih turah ter tudi sami kaj napišete. Leta 2008 so tako bralci dodali novicam kar 60 novih zapisov.

Konec leta 2007 smo pri Ministrstvu za šolstvo in šport uspeli uvrstiti Skalo na seznam društev, ki delujejo v javnem interesu. Zato se je kar nekaj naših članov v letu 2008 odločilo, da je namenilo 0,5 odstotka dohodnine Skali namesto v državni proračun. Kdor bi na tak način v prihodnjem letu želel pomagati pri našem delu naj na svojem davčnem uradu izpolni obrazec s podatke Skale, kot so navedeni na začetku tega zbornika.

France Sevšek,
predsednik
Slovenskega gorniškega kluba Skala

GORNIŠKI KLUB DR. HENRIK TUMA
Kolodvorska 18a
1000 Ljubljana

Gorniški klub dr. Henrik Tuma je v letu 2008, tako kot v prejšnjih, uresničeval svoje in skupne gorniške dejavnosti, interese, programe in cilje s Slovenskim gorniškim klubom Skala.

Na občnem zboru 6. maja 2009 so bili za prihodnji mandat izvoljeni novo vodstvo in organi:

Upravni odbor:
predsednik: Bojan Pograjc
podpredsednik: Silvo Klemenčič
član UO: Martin Geršak
član UO: Martin Janžekovič
član UO: Marko Petek
član UO: Andrej Šarc
član UO: Stojan Torkar
tajnik: Aljoša Belingar

Nadzorni odbor:
predsednik nadzornega odbora: dr. Gregor Gomišček
član nadzornega odbora: Metod Humar
član nadzornega odbora: Leopold Kržišnik

Častno razsodišče:
predsednik častnega razsodišča: dr. Angelca Žerovnik
član častnega razsodišča: Harald Draušbaher
član častnega razsodišča: Damijan Meško

Predstavnik za stike z mediji: dr. Marko Žerovnik

Večina napovedanih tur je bila opravljena po načrtu. Vzrok za odpovedi je bilo slabo vreme.

Gorniški klub dr. Henrik Tuma je organiziral tradicionalni že 14. poletni tabor dr. H. Tume v Lepeni. Letos je bilo vreme naklonjeno vsem tistim, ki so se udeležili 12. pohoda na Škratico in prav tako udeležencem tradicionalnega vzpona na Triglav.

Bojan Pograjc,
predsednik GK dr. Henrik Tuma

GORNIŠKI KLUB SAVINJSKE DOLINE
Luče 106
3334 Luče

Skoraj v celoti smo izpeljali program prireditev, ki smo ga načrtovali. Ob klasičnih prireditvah smo nadaljevali s pohodi na Olševo in po samotnih poteh Dleskovške planote. Zanimanje in število udeležencev razveseljivo narašča. Lojzka in Bojan Okrogar, ki sta pred dvema letoma pričela utirati pot tem zanimivim pohodom, sta tudi v letu 2008 veliko postorila za njihovo uspešno izpeljavo.

Občni zbor smo opravili 24. 3. 2008 in na njem potrdili zaključni račun. Dohodke kluba v letu 2007 predstavlja članarina, namensko dodeljena sredstva Občine Luče in sponzorska sredstva Zavarovalnice Triglav. S prejetimi sredstvi smo zagotovili izdelavo dveh miniatur Aljaževega stolpa, ki smo ju v pozni pomladi, postavili na Križevniku in Velikem vrhu. O postavitvi smo objavili krajše poročilo na spletni strani Skale. Natis zgibanke Lepote Dleskovške planote, ki je sicer bil predviden v decembru 2007, se je nekoliko zavlekel, tako, da je zgibanka bila na voljo šele v začetku 2008. Naklada 1000 komadov je zadoščala, da je potrebno število primerkov lahko dobil vsak, ki je to želel.

Vsa dela članov so bila opravljena prostovoljno. Z izjemo poštnine in stroškov vodenja transakcijskega računa za poslovanje kluba niso nastali

stroški. Stroške bančnega poslovanja smo znižali, tako, da smo račun prenesli od NLB na cenovno ugodnejšo PSB.

10. 5. 2008 je na viskogorski kmetiji pri Rogarju pod Olševo bilo podeljeno Kocbekovo priznanje za leto 2007, ki ga je prejel Peter Jež, ustanovni član in še vedno gonilno pero našega kluba. Slovesnost je pritegnila lepo število gornikov in prijateljev. Pravilnik za podeljevanje Kocbekovih priznanj je bil na organih Skale sprejet in v Zborniku za leto 2008 tudi objavljen. Priznanje za leto 2008 se bo opravilo že po določilih uradno sprejetega novega Pravilnika, ki ohranja vse elemente postopka, ki so se v praksi dokazali ob dosedanjih podelitvah, nekoliko natančneje pa ureja dolžnosti razpisa, zbiranja predlogov in izbiro nominiranca, za kar bo uporabljena spletna stran Skale.

Pripravljen je program pohodov in srečanj za leto 2009. To pot je predvideno srečanje tudi na Raduhi. Članarino, ki je res simbolična, smo v letu 2008 pobrali za dve leti (2008 in 2009). Plačili so vsi člani. Vplačila so bila opravljena na TR pri Poštni banki Slovenije.

Učencem 6. in 9. razreda Osnovne šole Luče smo 22.4. 2008 predstavili našo zgibanko o Dleskovški planoti in zgibanko o varnosti v gorah.

Žal nas je v novembru 2008, po dolgi bolezni zapustil naš častni član Jože Gračner, ki je kot dolgoletni dušni pastir v Lučah zelo veliko mladih navdušil za gorništvo. Več kot dvajsetkrat je tukajšnje šolarje popeljal na Triglav. Ogromno je storil za Kapelico in zavetišče na Molički peči. Bil je tih, skromen, komaj opazen a zelo prizadeven član našega kluba.

Veseli nas, da se je življenje kluba uteklo v plodno delo z maloštevilnimi kratkimi in jedrnatimi sestanki in, da vsi člani sprejete obveze tudi korektno in pravočasno opravijo. Želimo, da tako tudi ostane in da tako vzdušje v naše vrste pritegne tudi mlajše, kar bi zelo ugodno vplivalo na starostno strukturo članstva.

Za predsednika GK Savinjske doline, Luče
dr. Tonča Žuntarja
zapisal Ivo Jakop

TURNI KLUB GORA
www.turni-klub-gora.si

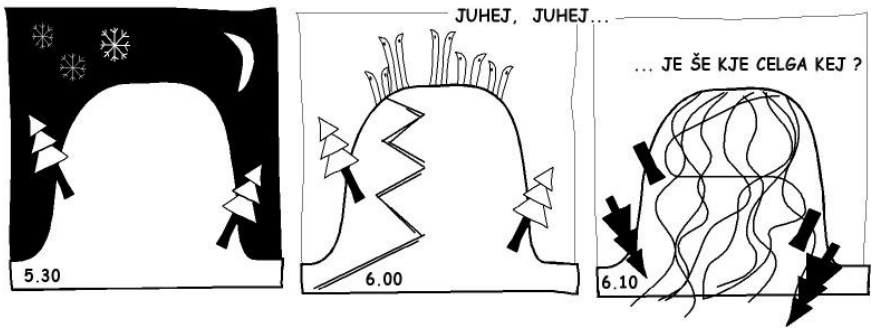

Člani in simpatizerji Turnega kluba se srečujemo vsak četrtek v okrepčevalnici Žibert v Tacnu. V letu 2008 smo v okviru teh četrtkovih srečanj pripravili 18 gorniških predavanj in drugih prireditev. O njih redno obveščamo člane poštnega seznama, ki jih je že preko 200. Predavanja napovedujemo na svojih spletnih straneh, spletnih straneh Gore-ljudje, na radiu Ognjišče, v reviji Svet in ljudje ter še marsikje in so zelo dobro obiskana. V letu 2008 smo dobili kar nekaj predavateljev, ki sodijo v sam vrh na področju svojih aktivnosti.

V tem letu smo organizirali večje število turnih smukov, ki smo jih že v začetku leta napovedali v zborniku Skala 2008. Še večje število pa smo jih opravili na podlagi sprotnega dogovarjanja na naših rednih četrtkovih srečanjih.

Gradnja gorniškega zavetišča pod Blegošem je v letu 2008 zastala, saj so se pojavile težave s pridobivanjem soglasij lastnikov ene od sosednjih parcel in ureditvijo dovozne poti, prav tako pa se zavedamo težave pri zagotovitvi ustreznih finančnih sredstev.

Nekaj naših članov se je udeležilo tradicionalnega turnosmučarskega tekmovanja v Valentinovi dolini na Koroškem (Valentingletscherlauf), kjer sta se dve naši ekipi le za las izognili prvemu mestu.

V letu 2009 bomo nadaljevali z rednimi četrtkovimi srečanji in poskušali pridobiti kar najboljše predavatelje vsaj enkrat mesečno. Pričakujemo tudi, da bomo v letu 2009 uspešno rešili težave s pripravo dokumentacije za naše zavetišče pod Blegošem in uspeli pričeti z gradbenimi deli. Prav tako bomo izboljšali in posodobili svoj računalniško informacijski sistem ter uvedli nekaj novih možnosti. Vsekakor pa bomo aktivno hodili v gore, organizirano ali ne, in čim več turno smučali.

France Sevšek

GORNIŠKI KLUB JAKOB ALJAŽ
Cesta komandanta Staneta 12
1215 Medvode

V času od zadnjega Občnega zbora, ki je bil 2. decembra 2007 so člani UO GK Jakob Aljaž organizirali naslednje prireditve in vodenje pohodov v gore:

- tradicionalno srečanje slovenskih gornikov ob slovenskem kulturnem prazniku 8. februarju, na Šmarni gori; 6 oseb, pohod 1 ura;

- 4. maja, na dan, ko je umrl Aljaž, so štirje člani UO GK Jakob Aljaž, obiskali groba Aljaža na Dovjem; 4 osebe na prireditvi;

- 25. maja, dopoldne smo se udeležili tradicionalnega srečanja v Kocbekovem domu na Molički planini, 7 oseb, pohod 10 ur;

- v soboto 7. junija 2008 je bil izveden 10. tradicionalni pohod na Storžič; 6 oseb, pohod 10 ur;

- v soboto 5. julija 2008 je bila izvedena 12. tradicionalna svečana akademija ob praznovanju obletnice rojstva Jakoba Aljaža in 10. obletnici vzpostavitve Aljaževe poti od doma do doma ter ob občinskem prazniku, s podelitvijo 33 častnih znakov za prehojeno Aljaževo spominsko pot in te se je udeležilo več kot petdeset članov GK in okoli 350 drugih obiskovalcev; 4 osebe, volontersko delo 5 ur (priprava in pospravljanje prireditvenega prostora);

- razstava se zaradi pomanjkanja terminov v knjižnici Medvode ni realizirala v predvideni obliki; na svečani akademiji je bila razstavljena oprema Vodnika po Aljaževi spominski poti in zemljevidi Aljaževe poti od doma do doma ter dela amaterskih slikarjev iz Medvod na temo narave in gora; 2 osebi, volontersko delo 2 uri (priprava in prevoz panojev za razstavo);

- v nedeljo 20. julija 2008 je naš član Tone Udovč ob pomoči Janeza Mežana vodil pohod na Krofičko (2083 m); 12 oseb, pohod 10 ur;

- v nedeljo 26. julija 2008 je naš član Tone Udovč ob pomoči Janeza Mežana vodil pohod na Monte Zermulo (2145 m); 14 oseb, pohod 13 ur;

- v začetku avgusta (7. 8. 2008) je bil realiziran 10. tradicionalni pohod po celotni Aljaževi poti od doma do doma z začetkom v Zavrhu in koncem v Vratih (na pohodu je bil samo vodja pohoda, udeležencev ni bilo); 1 oseba, pohod 6 dni (12 ur na poti);

- čiščenje podrtih dreves, ureditev ter markiranje poti med spominskima točkama Sv. Jakob v Hrašah in Voklim je bilo izvedeno v mesecu avgustu; 2 osebi, volontersko delo 6 ur;

- v soboto 17. avgusta 2008 je Tone Udovč predvidel pohod na Petzek v Avstriji, ki pa ni bil realiziran zaradi novo zapadlega snega in izredno slabega vremena;

- zamenjava uničenih in ukradenih vpisnih knjig na sedmih (7) spominskih točkah (z osebnim avtomobilom na spominske točke); 1 oseba, volontersko delo 5 ur;

- zadnjo soboto v septembru (27. 9. 2008) smo organizirali jesenski pohod v gore; pohod iz Kamniške Bistrice na Grintovec ni bil realiziran zaradi izjemno slabega vremena. 28. 9. 2008 je bil realiziran pohod iz Seničnega preko vasi Gozd na Kriško goro; 1 oseba, pohod 3 ure;

To so bili pohodi, akcije in prireditve, ki so bile realizirane v obdobju od zadnjega občnega zbora pa do 1. 11. 2008. V nadaljevanju sezone bodo v skladu z letnim načrtom predvidoma še naslednje prireditve:

- v sredo 26. decembra bo tradicionalni pohod iz Medvod na sv. Jakoba po kresovanju v počastitev osamosvojitve Slovenije, vrnitev v soju bakel do Medvod (predvidoma 3 ure hoje);

- vzdrževanje Aljaževe poti od doma do doma je kontinuirana akcija GK, ki traja celo leto in zahteva ob zamenjavi polnih ali uničenih vpisnih knjig tudi zamenjavo uničenih ali ukradenih žigov in oznak spominskih točk ter

markiranje očiščene trase poti med Hrašami in Voklim, za markiranje je ostala še trasa med vasjo Visoko in cerkvijo Sv. Miklavža nad Mačami (predvidoma 2 osebi po 5 ur dela);

V sezoni 2008 smo se člani GK Jakob Aljaž udeležili še akcij drugih gorniških klubov:

- 1. avgusta 2008 udeležba na tradicionalnem pohodu na Škrlatico; 3 osebe, pohod 10 ur;

- 31. oktobra ob 18,30 uri je bila na dovškem pokopališču, tradicionalna komemoracija v spomin na mrtve gornike - planince ter tragično preminule v gorah; 1 oseba, udeležba na komemoraciji;

Prav tako spada v dejavnost kluba tudi organizacija občnega zbora, ki bo v letošnjem letu 8. 11. 2008.

Na podlagi korespondenčnega sklepa UO GK Jakob Aljaž je »Poročilo o dela GK Jakob Aljaž za leto 2008« pripravil,

predsednik GK Jakob Aljaž
Tomaž Mis

GORNIŠKI KLUB KARAVANKE
Gorenjska 25
4240 Radovljica

V tem letu smo izvajali gorniške ture, ki smo jih konec 2007 uvrstili v koledar SGK Skala. V naših gorstvih smo opravili 8 tur: Karavanke (2), Julijske Alpe (4) in Škofjeloško hribovje (2x) in v tujih gorstvih (2): Karnijske Alpe (1) in Sekstenski Dolomiti (1). Ture: Roblekov dom v Begunjščici, Vršič, Porezen, Višarje, Ratitovec, Kepa, Požgana Mlinarica, Šavnik, Poludnik in Sehusterplatte. Povprečno je bilo na turi 12 udeležencev. Vodniki na turah so bili: Franci Jesenik, Vinko Gartner, Jože Benedik in Julij Ulčar.

Osrednja tura je bil II. spominski pohod Stanka Koflerja čez Kepo, ki se ga je udeležila delno tudi njegova prijateljica Jožica. Pohod obenem pomeni tudi srečanje s koroškimi gorniki v koči SPD Celovec na Bleščeči planini, saj nas je k njim večkrat pripeljal pokojni Stanko.

Vsakoletne ture do križa na Škrlatici so se udeležili 4 naši gorniki in zadnja leta tam gor ne manjkamo. Tura po grebenu od Črne gore do Požgane Mlinarice, kjer smo postavili Aljažev stolpič je dobro uspela. Omeniti velja tudi tradicionalno komemoracijo na pokopališču na Dovju za pokojnimi zaslužnimi gorniki (J. Aljaž, K. Jug, Copeland-ova, Stanko Kofler), ki jo redno že 10 let organizira naš klub v povezavi z župnikom Francetom Urbanijo. Navadno komemoracijo združimo s turo, katera pa je letos zaradi deževnega vremena odpadla. Svečanosti se je udeležilo 8 naših gornikov.

Aktivni člani smo se srečevali na turah in se pogovarjali v zvezi s prihodnjo aktivnostjo. Letos smo se člani UO GK »Karavanke« sestali šele 13. novembra in se pripravili za občni zbor (za l. 2007), katerega smo izvedli 27. novembra.

Naši aktivni člani so se kar pridno udeleževali tur, ki so jih prirejali drugi klubi v okviru SGK »Skala«. Omeniti moramo naše sodelovanje z GK Limberk (predstavnika Marjan Perme in Janez Mežan), ki je zelo dobro.

Predvsem z njihovo pomočjo smo očistili zaraščeni del poti na Požgani Mlinarici in z njihovo udeležbo uspešno izvedli srečanje s koroškimi gorniki v septembru na Bleščeči planini in Poludniku v Karnijskih Alpah.

Za zbornik Skale za leto 2009 smo planirali 11 gorniških tur (Karavanke 5, Julijske Alpe 4, Škofjeloško hribovje 1 in Idrijsko – Cerkljansko hribovje 1), ki jih bodo vodili štirje naši člani.

Julij Ulčar,
predsednik GK Karavanke

GORNIŠKI KLUB LIMBERK
Ljubljanska 66
1290 GROSUPLJE

Leto 2008 je bilo za člane GKL v smislu gorniškega udejstvovanja zanimivo in pestro. Skupinsko ali posamično smo se udeležili kar številnih gorniških akcij. Po zbranih podatkih smo bili prisotni na več kot 35 turah in srečanjih v organizaciji klubov Skale.

Po planu SGK Skala smo organizirali in vodili pet gorniških tur. Četudi je večina poti bila naravnana po nizkih dolenjskih gričkih, smo bili veseli precejšnega zanimanja in udeležbe. Samo ena tura je vodila malo višje (Staničev vrh v Zeleniških špicah) in je bila zaradi slabših vremenskih razmer udeležba manjša. Tura je bila potem delno prilagojena razmeram. Udeležili smo se je štirje člani kluba in se z ture vrnili suhi.
Izvedene so bile naslednje poti:

februar	Pragozd Pečka,	(Janez Mežan)	23 gornikov
april	Velikolaška pot,	(Rajko Peterlin)	27 gornikov
maj	Loška stena,	(Marjan Perme)	19 gornikov
september	Kamniški Dedec,	(Rok Perme)	4 gorniki
november	Rdeči Kamen,	(Janez Mežan)	29 gornikov

Od številnih skupnih poti in srečanj jih omenjam samo nekaj: V januarju smo bili na Begunjščici in Škabrijelu, februarja na Šmarni gori in zimskem srečanju klubov na Vršiču, marca na Poreznu, maja na Sv. Višarjih in Ratitovcu, junija na Šavniku, Možicu, Križevniku in Kepi, julija na Briceljku, Monte Zermuli in Triglavu, avgusta na Škrlatici, Ajdni in Montažu. Septembra smo bili v gosteh pri SPD Celovec. V organizaciji GK Karavanke smo se udeležili dvodnevnega srečanja s člani SPD Celovec na Bleščeči planini in skupaj šli na goro Poludnik (1999 m), kamor so nas peljali gostitelji.

V počastitev dneva samostojnosti Slovenije smo se 26. dec 2008 člani GKL udeležili spominske maše za domovino in kulturnega srečanja na Svetem Jakobu. Pred koncem leta smo opravili še ogledne ture za vse poti, kamor bomo peljali Skalaše v letu 2009.

Zaradi dobrih zgledov delovanja gorniških klubov se je nam v tem letu pridružilo še nekaj novih članov. Delovanje kluba smo nadgradili z ustanovitvijo sekcije kluba (podružnice) v Ivančni Gorici. Ker je precej članov iz oddaljenejših krajev od sedeža kluba, smo tako klub približali tem članom.

Za obveščanje med našimi člani smo bili deležni tudi nekaj pohval, kar pa ne moremo trditi za pretok informacij z ostalimi klubi in med klubi in Skalo. Tu vidimo nekaj pomanjkljivosti, ki bi jih želeli v prihodnje z boljšim sodelovanjem popraviti.

V marcu 2008 smo se vključili v nezgodno zavarovanje na gorskih poteh pri Zavarovalnici Tili, ki ga nameravamo v marcu 2009 obnoviti. Zavarovanje bi želeli razširiti še za »odgovornosti gorniških vodnikov pri vodenju«, pa tega finančno še ne zmoremo.

Marjan Perme,
predsednik Gorniškega kluba Limberk

KRIŽEVNIK

Zanimivosti

ALPSKO LETENJE

Črtica o poletu z jadralnim padalom s Kredarice v dolino Vrat

Janez Kocjan – JanKo

Alpsko letenje je izraz, ki ga jadralni padalci uporabljamo za letenje z alpskih in tudi drugih vrhov visokogorja. Zibelka jadralnega padalstva so Alpe, saj so se najbolj drzni padalci s klasičnimi padali namesto s skokom iz letala, z vzletom s primernih ravnih strmin v francoskih in švicarskih Alpah, spustili v dolino kjer so varno pristali. Tudi kasneje, ko so klasična padala zamenjala jadralna padala v obliki krila, so jadralni padalci še vedno uporabljali za vzlet visokogorske trate, saj so bila propadanja prvih kril velika in poleti z vrhov hitri in kratki.

S časom je razvoj oblike in novih kvalitetnih materialov dvignil letalne karakteristika jadralno-padalskega krila na tak nivo, da so bili preleti ob pobočjih in vzpenjanje v termičnih stebrih nekaj čisto vsakdanjega. Tako so se potrebe po vzponih v visokogorje samo zato, da bi se letelo čim dalj časa in čim dlje, zmanjšale oziroma odpadle.

Danes, pa je alpski način letenja v izumiranju, saj do vseh klasičnih slovenskih vzletišč, vodijo kvalitetne ceste in večina jadralnih padalcev, se do vzletišča najraje pripelje z avtomobili. Najboljši piloti se potem s padalom odpeljejo v visokogorje in s tem zadostijo potrebi po letenju visoko med vrhovi gora. Nekaj pa nas je, navdušencev, ki vidimo čar letenja tudi v tem, da se povzpnemo visoko v gore, nato pa elegantno odjadramo v dolino do izhodiščne točke.

Tudi sam se prištevam med te zanesenjake, saj me je v jadralno padalstvo pripeljala izkušnja, ki sem jo doživel nekega lepega avgustovskega dne, ko sem prečil Batognico. Iz doline pod Krnom so se na termičnih stebrih dvigali jadralni padalci. Dva sta kot za šalo pristala ob Domu na Krnu in še predno sem sam prispel do tja, že vzletela in odletela naravnost proti dolini.

In takrat sem se odločil: "Tudi jaz bom na tak, enkraten način, obiskoval gore in tako elegantno brez truda letel z vrhov v dolino."

A do uresničitve je minilo še nekaj let.

Spomladi leta 2000 je padla odločitev. Tečaj jadralnega padalstva pri "Duletu" v Poletu. Dule je bil v tem času znan alpski jadralni padalec, saj je s Sandijem Marinčičem in nekaj posamezniki, še prakticiral tak športno rekreativni način letenja. Po opravljenem "L" izpitu, kupim svoje krilo "EDEL - Space24". Stara a izjemno kvalitetna naprava "DHV 2" razreda. Njegova največja napaka je, da gre zelo nerad v zrak, ko pa ga enkrat dvigneš nad glavo, je čista "mala malica". Izjemno varno, stabilno in vodljivo krilo za jadralno letenje, primerno za začetnike, ki že obvladajo aktivno letenje.

Ker sem takoj nadaljeval s tečajem za "A" licenco, me je Dule z veseljem vodil s seboj na stare jadralno padalske "meke" kot so: Potoška gora, Planjava pri Kamniškem vrhu, Krvavec pod Domom na Krvavcu in Križka gora. Kasneje sem že sam povečal višino in se povzpel do Prešernovega doma na Stolu (2174 m), Dovško Babo (1891 m) in na Golico (1835 m). Slednja mi je "dala vetra", saj v dolini na Planini pod Golico, popoldne močno ojača dolinski veter, tako, da sem imel ob pristanku, na travniku pod Domom tabornikov, kar precej težav s "prebijanjem" proti vetru in zaradi tega varnim pristankom. Take napake si ne smem več privoščiti.

Ker sem čez poletje opravil s Karavankami, v Julijcih in na Triglavu, ki ga vsako leto obiščem, pa še nisem bil, je odločitev prišla sama od sebe. Grem s padalom na Triglav. Pa ne tako, kot najboljši jadralni padalci, s poletom iz Bohinja, ampak klasično. Nahrbtnik s padalom in opremo na rame pa peš na Kredarico. Za polet iz Bohinja sem preveč neizkušen, pa tudi znanja in "kilometrine" mi manjka.

V gorah se je že začela jesen. V začetku septembra se število obiskovalcev gora zmanjša. V kočah in domovih se že pripravljajo na zapiranje. V tem času se tudi vreme stabilizira in umiri. Saj bi bilo močno nespametno nositi težak nahrbtnik na Kredarico, potem pa to isto težo tudi nazaj v dolino. Ko si enkrat na vrhu, je edina prava rešitev polet.

In prišel je dan odločitve. Že ob peti uri sem se odpeljal iz Ljubljane proti Gorenjski. Ob 6,30 sem v Vratih. Parkiram avto in jo mahnem proti Aljaževemu domu v Vratih (1015 m). Tu grem do struge Bistrice in si ogledam enega od možnih pristankov na "heliodromu", ki je v strugi Bistrice. Odločil sem se, da pristanem v Vratih na prodiščih Bistrice in to Pod bukovjem ali pa kje nižje proti Aljaževemu domu. Heliodrom pod domom, je zadnja varna točka za pristanek. Po preverjanju pristajalnih

mest, se ob spomeniku tragično preminulih gornikov odločim. "Danes grem po Tominškovi." To svojo odločitev sem kasneje, zaradi strme in naporne poti, malo obžaloval, a sem bil na koncu vseeno zadovoljen, saj sem čas vzpona kar lepo skrajšal in bil v dobrih štirih urah pri Staničevem domu na Gubah (2332 m). Tu srečam nekaj znancev, med njimi tudi jadralne padalce. Že se razveselim, da ne bom sam, a mi povedo: "Da so oni pač brez padal, saj nihče pameten ne počne več tega in ne nosi padal v gore ter leti z vrhov." No, pa jim razložim, da ni ravno tako. Nekaj nas pač počne tudi to.

Po počitku in malici, se odpravim po poti pod Ržjo proti Kredarici. Ura je še zgodnja in ne mudi se mi preveč, saj je v dopoldanskem času ozračje močno nestabilno in tu v višinah nad 2000 m tudi zrotirano. Zato hodim počasi in uživam gorski mir. Kakšna razlika med obiskom teh krajev v juliju ali avgustu, ko se dobesedno zaletavaš v ljudi. Sedaj pa nikjer nikogar.

Ob dvanajsti sem že pri Triglavskem domu na Kredarici (2515 m). Iz doline preko Podov močno vleče vzgornik ojačan z severovzhodnikom. Absolutno preveč zahtevni pogoji za moje znanje in izkušnje. A nekaj že vem. Popoldne ali pa proti večeru bo termika popustila in takrat bo varneje. Če se le ne bo severovzhodnik ojačal.

Nahrbtnik pustim v Domu na Kredarici in se preko Malega Triglava odpravim na vrh Triglava. Vzpon s Kredarice je čista rutina, saj hodim, že od leta 1972, tako rekoč vsako leto na vrh, včasih tudi večkrat. A danes je drugače. Nobenega planinca ne srečam. Tudi na vrhu sem sam.

Fotoaparat postavim na mizico za vpisovanje in se slikam. Iz doline pa prijetno vleče. Kako lepo bi bilo, če bi na Kredarici "potegnil" potem pa nabral sem gor do vrha in morda še čez. A se hitro streznim. Tudi to še pride. Ko opraviš izpit, mogoče kupiš kakšno novejše krilo, pa tudi znanja

moraš še veliko nabrati in izkušenj tudi. Potem bo pa tudi tebi uspelo, se potolažim.

Ob treh sem nazaj na Kredarici in za moj okus še vedno preveč piha, zato še malo počakam. Pol štirih se odpravim na ravnino na vrhu Kredarice, ki je odprta proti severu in vzhodu. Previdno raztegnem padalo, temeljito preverim vrvice in opremo. Potem se psihično pripravim na vzlet. Od severovzhoda, to je s smeri Begunjskega vrha lepo enakomerno piha. Odločim se za vzvratni start.

Ura je štiri. Še zadnji pogled po vrvicah, pogled nazaj v smeri starta in potegnem. Rahlo skrajšam "A gurtne" in malce vzdignem roke. Krilo se enakomerno napolni in mirno zdrkne nad mene, zavrem, se obrnem, korak, dva in že letim. Močno me zanese proti ledeniku, zato obrnem proti vzhodu, a že po nekaj trenutkih se zavem, da je to lahko past. Propadanje Spaca je kar precejšnje, veter tudi dokaj močan, tako da že segam po "pospeševalniku", zadaj, za Begunjskim vrhom, pa bi bil lahko tudi rotor. Pristanek na Triglavskih podih, bi znal biti nevaren in tudi neprijeten. Pa še prespati bi moral na Staničevi, o rotorju za Begunjskim vrhom, pa si ne upam več razmišljati. Hitro potegnem v levo in čim hitreje ven, ven nad severno steno. Prepričan sem, da je to najboljša rešitev. Počasi izgubljam višino in zdi se mi, da še počasneje letim. A iz izkušenj že vem, da imam vse možnosti, da na varni višini preletim rob stene, ki je nekje na višini 2000 m.

In res, čez rob je šlo okoli 50 m visoko, kar je povsem solidno in varno. Če ne bi mogel čez, sem si na desni v protivetrni strani že ogledal dolg peščeni jezik, na katerem bi zagotovo varno pristal. Ko pa sem čez rob stene, se mi adrenalin dvigne

preko vseh norm. Prvič sem 1000 m nad tlemi. To je veličasten občutek. Za to, pa se je splačalo, nositi teh 20 kg na Kredarico.

Zapeljem se naravnost čez dolino proti ostenju Stenarja, saj so stene še lepo obsijane s soncem in v svoji naivnisti še računam na termiko. Ob stenah ni termike in rahlo razočaran se zapeljem nazaj, čez dolino Vrata proti mogočnemu masivu Cmira, upajoč na kakšno vzpodbudno dviganje. No, pa tudi v tej smeri ni nič, zato se zapeljem nad sredo doline, izvedem nekaj blagih in lepo izpeljanih "wing-overjev" (zavojev preko krila), ter previdno zapeljem krilo v oster zavoj, ki je že zelo blizu "spirale". A to še ni spirala. Te pridejo na vrsto, ko bom bolj obvladal padalo.

Nekako 300 m nad tlemi intenzivno preverjam smer in moč vetra. Listje na bukvah levo od mene se mi zdi popolnoma mirno. Tudi macesni na desni strani mirujejo. Prepričan sem, da tu v dolini ni vetra, če pa že piha, je ta zelo rahel in ne bom imel nobenih težav.

Pa sem se malce zmotil. Težave so se vseeno pojavile. Čim nižje sem, manjše je propadanje. Tudi močnejše zaviranje ne pomaga, da bi pristal višje v strugi Bistrice, Pod bukovjem. Za obračanje, pa tu, tako rekoč v strugi in na višini 50 m ni več nobenih možnosti.

"Zaviraj, sledi smeri struge, ki je hvala bogu lepo gladka in posuta z drobnim prodom, ter pristani maksimalno zbrano. A, pazi ! Nikar ne "prevleči krila". To bi lahko bila katastrofa".

In ga nisem. Lepo mirno in srečno pristanem natančno na heliodromu pod Aljaževim domom. Do konca struge in prvih dreves pa mi je ostalo skromnih 50 m.

Šele tukaj se resnično zavem, kaj vse sem v postopku pristajanja naredil narobe. Največja napaka je bila ta, da sem se usmeril v strugo, to je mesto pristanka, s preveliko zalogo višine. Ta bi morala biti okrog 50 m, sam pa sem imel več kot 100 m. Pregret pesek in od tega tudi ozračje pa sta propadanje močno zmanjšala in tako kritično podaljšala moj let do pristanka. A vse kar se dobro konča, je vedno dobro. Tudi moj prvi polet izpod vrha Triglava je bil lep in dober, a žal, trajal je le pol ure.

Prispevek je bil objavljen v spletni reviji e-Gora

O GORAH IN GORNIŠTVU

France Sevšek

Ljubil sem gore in sem se zmeraj znova vračal k njim. Tega nisem počel skokoma. Kadar sem se povzpel na kako goro, sem se potem prepustil njenemu vplivu in se potikal po njeni najbližji okolici, kot da bi tam kaj izgubil ali pozabil.

Julius Kugy

S tem prispevkom ne nameravam ponovno odpirati stare polemike o poimenovanju naše aktivnosti. Vsakdo lahko povsem svobodno imenuje svoje zahajanje v gore kakor želi, pa naj bo to gorništvo, turistika, planinarjenje, gorolazništvo ali karkoli že. Zbral sem le nekaj podatkov o zgodovini zahajanja v gore, ki kažejo kako se je ta dejavnost razvijala in seveda tudi poimenovala. Ob tem spoznamo, da se je hoja v gore iz nuje razvila v dejavnost s svojo bogato kulturo in tradicijo. Prispevek zaključim s trditvijo, da je danes gorništvo ena redkih dejavnosti, kjer v sodobnem svetu še lahko občutimo svobodo in kjer lahko sami odločamo o svoji usodi.

Gore so človeka vedno privlačile in hkrati odbijale. Visokogorje je bilo negostoljubno, težko dostopno in nekoristno. Kot vse ostalo, kar je bilo neznano, so ga ljudje povezovali z mistiko. Naselili so ga z bogovi - kje pa naj bogovi prebivajo, kot na najvišjih vrhovih, ki so od daleč dobro vidni in vendar nedostopni. Samo spomnimo se Olimpa s Zevsom in njegovo pisano druščino, pa gore Kailash, kjer ne samo, da prebiva Šiva, ampak je tudi središče sveta, gore Sinaj, kjer je Mojzes srečal Boga in dobil dobro znane table, pa Slivnice in Kleka, kjer prebivajo čarovnice, in Triglava, ki naj bi tudi imel božje ime, in še in še bi lahko naštevali. Seveda je bilo vseskozi znano, da vrhovi gora niso prav udobna prebivališča za kogarkoli že in povezovanje bogov z njimi je bilo vedno le bolj ali manj simbolično.

Ljudi so zanimale gore le toliko, kolikor so jim pomagale preživeti. Zahajali so v gorske gozdove, na gorskih travnikih pa so pasli živino. Više so hodili le nabiralci rudnin, zelišč in popotniki, ki so poskušali prečiti

prelaze na poti iz doline v dolino. Zato ni čudno, da so tudi gorska poimenovanja sledila uporabnosti. Poimenovali so nižje griče, gozdna pobočja, pa planine in prelaze. Od visokogorja pa so nosili imena le najvišji ali najbolj izraziti vrhovi, ki so služili za orientacijo ali določanje časa. In še ta imena so pogosto zelo enolična. Imamo kar nekaj Velikih vrhov, Špikov, Poldašnjih špic, rogov (Horn), belih gora itd. Tako na primer še danes domačini v Visokem Atlasu uporabljajo le imena za posamezna pobočja gora, ki so uporabna, imena nekoristnih vrhov pa so si šele nedavnotega izmislili evropski kartografi.

Poimenovanja celotnih pogorij so se večinoma pojavila zelo pozno. Svet, kjer so na primer pasli živino Savinjčani, so preprosto imenovali Savinjske planine. Planina je pomenila travnato ravnico v gorskem svetu, kjer so lahko pasli živino. Po Snojevem Slovenskem etiomološkem slovarju se prvotni pomen planine povezuje z ravnino, neporaščeno z drevjem. Beseda planšar pa naj bi nastala v narečnem razvoju iz planiščar, kar je izpeljanka iz planišče in planica. Podobno je tudi v nemščini. Beseda Alp pomeni planino. Beseda se je nato prenesla na celotno pogorje, na primer Julijske Alpe, kasneje pa so jo pričeli uporabljati za označevanje vse gorske verige. Če bi bili dosledni, bi morali v slovenščini Alpe imenovati Planine.

Seveda pa se je vedno našel kdo, ki ni pristajal na ustaljen način življenja, sprejete razlage in predsodke. Ne iz koristi, ampak iz čiste zvedavosti si je drznil više v gore. Tak je bil najbrž mož, ki je pred 4600 leti končal življenje v bližini Hauslabjocha v Oetztalskih Alpah. In švicarski menihi, ki so se leta 1307 poskušali vzpeti na vrh Pilatusa, a so za svoje dejanje poželi le grajo cerkvenih predsojnikov, saj naj bi na vrhu našla zatočišče nemirna duša Poncija Pilata, ki je ne smemo motiti. Leta 1336 se je pesnik Petrarca povzpel na Mont Ventoux in to svoje dejanje ovekovečil v pesmi. To je v Alpah prvi poznani opis občutka lepote, ki ga povzroči gora. Zanimanje izobražencev za gore se je povečalo šele v 18. stoletju, ko je z Jeanom-Jacquesom Rousseaujem postalo moderno govoriti o naravi. Do tedaj so bile gore povezane predvsem z delom in preprostimi ljudmi in zato intelektualno nezanimive.

Tudi vzpon, ki ga štejemo za začetek alpinizma se ni zgodil zaradi veselja do gora. Leta 1492 se je namreč na ukaz kralja Karla Osmega Antoine de Ville vzpel na Mont Aiguille v francoskem Vercorju, ki se je do tedaj imenoval Mont Inaccessible. Vzpon je opravil z lestvami in derezami ter bi ga zato lahko šteli tudi za začetnika zavarovanih plezalnih poti. Tudi prvi vzpon na Mont Blanc se je dogodil po naročilu. V 18.stoletju se je namreč v Evropi prvič pojavilo javno sprejemanje in celo odobravanje raziskovanja narave in to ne zaradi koristi, ampak zaradi spoznanja samega. V letu 1760 je Horace Bénédict de Saussure, ženevski naravoslovec, botanik in raziskovalec prvič pripotoval v Chamonix in se takoj zaljubil v veliko Belo goro. Obljubil je nagrado vsakemu, ki bo našel pot na vrh. To je bila dovolj močna vzpodbuda za za pastirja Jacquesa Balmata, da je poskušal najti pristop na vrh gore, ki so jo domačini tedaj zelo pomenljivo imenovali tudi Prekleta gora (Mont Maudit). Na Balmatovo srečo je tudi chamoniškega zdravnika Michela-Gabriela Pacckarda privlačil vrh Mont Blanca - baje predvsem zaradi znanstvenih opazovanj. In tako sta 8. avgusta leta 1786 skupaj stala na vrhu najvišje gore Alp, prvi zaradi nagrade in drugi zaradi vedoželjnosti.

Obdobju spoznavanja in odkrivanja gora zaradi znanosti in večanja splošnega znanja je sledil čas, ko so v Alpe prihajali pustolovci zaradi sebe. Alpe so jim omogočile slast odkrivanja sveta, v gorah je bilo vedno mogoče najti kaj novega in tudi posamezni vzponi so bili avantura in odkritje, pa čeprav jih je pred njimi že kdo opravil. Pri tem so izstopali predvsem Angleži, ki so po Leslieu Stephenu poimenovali Alpe "igrišče Evrope". Odkrili so Švico in sprožili razvoj gorskega turizma. Temu veselju

do gora, kot igrišču za odrasle, so kmalu sledili mnogi Evropejci in do leta 1865, ko je prvi človek stopil na vrh Matterhorna, je bila preplezana večina klasičnih smeri v Alpah. To je bila zlata doba alpinizma. Leta 1857 so v Londonu ustanovili Alpine Club, ki je do leta 1890 nabral že skoraj 500 članov. Sledilo je leta 1862 avstrijsko društvo (Der Oesterreichische Alpenverein), kasneje pa so nastala "alpska" društva po vsej Evropi. V nemškem svetu so jih imenovali Alpenverien, kar so nato dobesedno prevedli v slovenščino kot planinsko društvo. Glede na že prej povedano, je ta prevod malce neroden. Dobesedno je sicer pravi, saj Alp pomeni planino (tj. visokogorski pašnik), vendar pa v slovenščini uporabljamo za gorovje nemško besedo Alpe in ne Planine. Imena društev Alpine Club in Alpenverin pa so se nanašala na gorovje, to je na Alpe in ne na planine. Tako se na primer v Južni Ameriki gorniška društva pogosto imenujejo Club Andino, ker pač delujejo v Andih. Razmere so bile včasih zelo smešne, saj so, kot pravi Režek v knjigi Stene in grebeni, "vzporedno delovala Planinska društva (npr. v Begunjah na Gor. in drugod) kot pašniške zadruge in SPD kot turistovska organizacija." Da pa bi bila stvar še bolj zabavna, se je v slovenščini uveljavila oznaka planinec" za člana planinskega društva in nato splošno za nekoga, ki zaradi zabave zahaja v gore. Za to dejavnost pa včasih srečamo celo besedo planinarjenje. Beseda planinec seveda pomeni planšarja ali nekoga, ki živi na planini, planinarjenje pa pašo živine na planini. Koliko je na nastanek tega poimenovanja vplival nekritičen stik z južnoslovanskimi narodi, ki so imeli le malo jezikovne in gorniške tradicije, je težko reči, je pa nedvomno to, nam tuje in smešno poimenovanje utrjeval.

Že od konca 19. stoletja so se pri nas pojavljali tudi izrazi tura, turist in turistika. Besedo tura smo najbž sprejeli preko nemščine, ki jo je prevzela od Francozov. V francoščini izvira "tour" iz latinskega tornare in pomeni vrtenje, v prenesenem pomenu pa tudi krožno pot (npr. Tour de France). Tura je lahko kakršnakoli krožna pot, torej pot, ki se konča tam, kjer se je začela. Turist pa je tisti, ki opravi turo, torej se končno vrne na izhodišče poti. Če gremo v gore za zabavo, gremo na turo in smo turisti. Zato se je Slovensko planinsko društvo od ustanovitve proglašalo kot turistovsko in tudi, ko so leta 1921 ustanovili Skalo, so jo poimenovali Turistovski klub Skala. Danes je taka raba besede turist neprimerna. Z razvojem industrije in bogatenjem prebivalstva se je pri nas namreč razvila dejavnost, turizem, ki aktivno propagira in prodaja krožna potovanja, ture. Beseda turist je s komercializacijo pridobila omejen in slabši pomen. Turist je tako postal nekdo, ki začasno odpotuje na organiziran in nenaporen način. Tisti, ki so zahajali v gore, se tako niso hoteli več imenovati turisti. Zanimivo pa je, da je beseda tura ostala tudi v gorah - ohranila se je predvsem v zvezi s turnim smučanjem, kjer govorimo o smučarskih turah. Ko je turistika izginila iz gora, jo je očitno nadomestilo planinstvo. To je obžalovanja vredno, saj je bilo še kar nekaj drugih možnosti. Vseskozi je namreč za tistega, ki zahaja v gore, obstajal slovenski izraz "gorník". Videti je, da ga je prvi pisno uporabljal Gregorin v svoji leta 1937 izdani zbirki gorniških prevodov. Očitno pa so bile še v petdesetih letih s to besedo težave. Režek je leta 1959 v knjigi Stene in grebeni zapisal:

"Zato se je leta 1945, ne glede na ustaljeno rabo, menilo SPD primerno preimenovati, toda odpor konservativnih osebnosti je to pametno namero preprečil. Vendar smo že l. 1895 poznali gorske in ne morda planinskih vodnikov in od l. 1945 imamo Gorsko reševalno službo. Smiselno in pravilno bi se tudi PZS morala imenovati Gorovniška zveza Slovenije, ker združuje gorovnike - ljudi, ki se udejstvujejo v gorah, in ne planšarje in letoviščarje, ki jih dandanes pomenita zastarela izraza planinec in turist."

Nekaj let kasneje (1968) pa Lilijana in France Avčin nista več dvomila in sta Kugyjevo delo "Aus dem Leben eines Bergsteigers" prevedla "Iz življenja gornika" in izraz Bergsteiger tudi v delu vseskozi prevajala kot gornik.

Danes najbrž ni več dvoma. Zahajanje v gore v prostem času imenujemo gorništvo. Besedo gornik prevajamo v nemščino kot Bergsteiger, angleški

prevod pa je mountaineer. Od Leslija Stephena in njegovega "playground of Europe" je preteklo že veliko časa. Gorništvo se je iz igre za odrasle razvilo v dejavnost s svojo kulturo in tradicijo. Kot je že davno opazil Henry Hoek, kaže na to že samo dejstvo, da si sploh zastavljamo vprašanje, zakaj hodimo v gore. Nihče se namreč ne sprašuje, zakaj na primer igramo golf, šah ali tenis. Veliko knjig je bilo napisanih o filozofiji gorništva in še nastajajo nove. Gorništvo danes pojmujemo kot zahajanje v gore zaradi gora in zaradi samega sebe. Sodobno gorništvo ni šport in ni borba za zmago nad naravo, ampak sožitje z njo. V gorah preživljamo del svojega časa, zato da jih spoznavamo in preko njih tudi sebe. Gorništvo je dejavnost, kjer v sodobnem svetu še lahko občutimo svobodo in kjer lahko sami odločamo o svoji usodi.

Prispevek je povzet po spletni reviji e-Gora

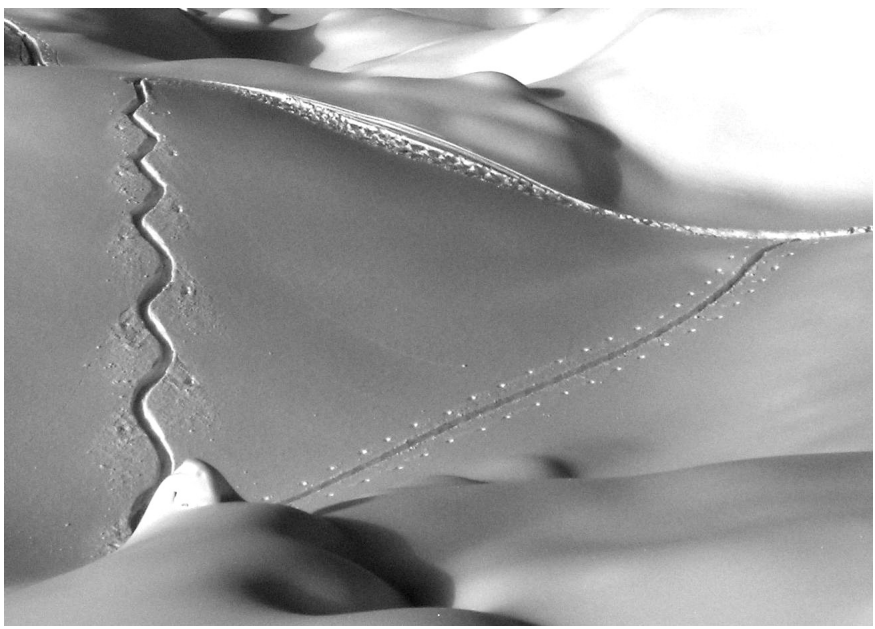

Ture in prireditve leta 2009

Na naslednjih straneh najdete seznam tur in prireditev, ki jih bodo leta 2009 predvidoma organizirali klubi Skale. Ture so namenjene vsem gornicam in gornikom, neodvisno od članstva v klubih Skale. Udeležba na njih je za vse brezplačna.

Na vseh turah, razen kjer je to posebej navedeno, je poskrbljeno za vodenje, vendar je za svojo varnost odgovoren vsak udeleženec sam. Dolžnost udeležencev ture je, da se pred turo dobro pozanimajo o njeni zahtevnosti in nujni opremi ter se odločijo le za tiste, ki jih lahko varno opravijo. Če karkoli ni jasno ali ste v dvomih, se posvetujte z vodnikom ali organizatorjem ture.

Nekateri uporabljeni znaki

Za več podatkov pokličite telefonsko številko.

Za več podatkov pišite na elektronski naslov.

Tura bo samo v lepem vremenu, če bodo napovedane padavine, tura odpade ali je prestavljena (po navadi za en teden).

Tura bo vsakem vremenu. S seboj vzemite primerno opremo!

ⓘ Datum in potek ture sta samo informativna, prilagodili ju bomo trenutnim razmeram.

Turni smuk — za turo potrebujete popolno turnosmučarsko opremo.

Gorskokolesarska tura.

ponedeljek, 2. februar 2009

Rožnik

nočni pohod ob obletnici ustanovitve Skale

Oseminosemdeset let je minilo od tiste srede, ko so se na svečnico leta 1921 v Ljubljani, v Prešernovi sobi gostilne Novi svet, zbrali gorniški navdušenci na ustanovnem zboru Skale. In pred enajstimi leti smo se skalaši ponovno zbrali ter obudili ideje skalaštva.

Prav je, da se zaradi prihodnosti zazremo tudi v preteklost. Zato se bomo v soboto, 2. februarja, na svečnico, ob 19. uri srečali v Ljubljani, pred Muzejem novejše zgodovine v Tivoliju, in z baklami odšli na vrh Rožnika. Med potjo se bodo kresale ideje o našem nadaljnjem delovanju, zato pridite v čim večjem številu – člani vseh klubov Skale, somišljeniki, dvomljivci in nasprotniki. Vsi ste dobrodošli, če boste le prispevali k dobremu vzdušju in svežim idejam.

France Sevšek
☎ 041 557 029
skala@turni-klub-gora.si

Gorniški klub dr. Henrik Tuma

nedelja, 8. februar 2009

Šmarna gora (669 m)

Lahek, nezahteven, a prijeten izlet bomo povezali z udeležbo pri maši, ki jo v cerkvi na Šmarni gori ob slovenskem kulturnem prazniku v spomin na vse kulturnike daruje triglavski župnik France Urbanija.

Proti vrhu se bomo podali ob 9.30 (začetek maše je ob 11. uri) z glavnega parkirišča pod Šmarno goro, pri mostu čez Savo (v neposredni bližini postaje avtobusa št. 16). Večinoma bomo sledili nemarkiranim in ne tako obljudenim potem. Vrnitev s Šmarne gore bo ob 13. uri, povzpeli se bomo še na Grmado in se na parkirišče vrnili po Mazijevi poti.

Seveda ste prisrčno vabljeni tudi vsi, ki se maše ne bi udeležili, pa tudi tisti, ki bi radi šli na Šmarno goro sami, da se nam na poti, na vrhu ali pri povratku pridružite.

Čeprav je prijetne hoje le za slabo uro, priporočam vodotesne toplejše čevlje in pohodne palice.

Ker cerkev na Šmarni gori ni kurjena, svetujem tudi toplejše oblačilo.
V lepem vremenu je izlet primeren tudi za družine z otroki!

Gregor Gomišček
☎ 01 231 90 23

nedelja, 15.februar 2009

Veliki hrib (569 m), Grad Šumberk (540 m)

Sprehodili se bomo skozi obsežne gozdove Bojanskega Boršta in Kremenjeka in se povzpeli na najvišji vrh na tem področju Veliki hrib (569 m)

Šli bomo mimo Sela pri Šumberku do grajske kapele in razvaline gradu Šumberk, ki leži na hribčku z nadmorsko višino 540 metrov.

Zbrali se bomo ob 8. uri v središču vasi Dob pri Šentvidu.

Hoje bo za približno 5 do 6 ur.

Janez Mežan
☎ 041 395 001
jmezan@siol.net

Gorniški klub Jakob Aljaž

sobota, 21. februar 2009

Kozji vrh (1628 m)

Zbirno mesto je ob 8. uri pri gostilni »Kanonir« na Spodnjem Jezerskem.

Srednje zahteven vrh je tudi v zimskem času lahko dostopen in lepo razgleden. Še posebno je primeren za nabiranje kondicije v zimskih razmerah. Zahtevnejši del poti je tik pod vrhom in seveda med spustom v dolino. Hoje je za 4 - 5 ur (glede na snežne razmere).

Obvezna je zimska pohodniška oprema, malica, pijača, topla oblačila in seveda dobra volja.

Tone Udovč
☎051 613 465 ali 01 511 6256

sobota, 28. marec 2009

Stična z okolico

Stična (357 m) - Sela pri Višnji Gori (655 m) - Obolno (776 m) - Pristava nad Stično (650 m) - Gradišče (519 m)

Zbor udeležencev bo ob 8.00 na parkirišču pred samostanom v Stični.
Pot bomo pričeli preko Nograda, od koder je lep pogled na samostan in v uri in pol prispeli na Sela pri Višnji Gori, kjer je že od daleč vidna cerkev sv. Jurija. Nato se bomo spustili do Stiškega potoka. Sledil bo vzpon preko vasi Poljane pri Stični na najvišjo točko ture Obolno, od koder je v lepem vremenu čudovit razgled od Julijcev, Kamniških in Savinjskih Alp do Trdinovega vrha in Snežnika. Nadaljujemo mimo lovske koče na Goričici do Pristave nad Stično. Na izhodišče se bomo vrnili preko Gradišča. V gozdu ob vznožju je vhod v Šimenkovo jamo, ki je kraško brezno z občasnim vodnim tokom.

Hoje s postanki bo približno šest do sedem ur. Priporočljiva je zanesljiva obutev in pohodne palice.

Andrej Hernec
☎ 041 327 845
andrej.hernec@gmail.com

Gorniški klub Jakob Aljaž

sobota, 18. april 2009

Zasavska Sveta gora (845 m)

Pot bomo začeli na železniški postaji Sava pri Litiji (to je na levem bregu reke Save). Po sedaj veljavnem voznem redu odpelje vlak iz Ljubljane ob 7. uri.

Kombinacija železniškega prevoza in pohoda, daje turi nostalgični pridih, ki so ga občutili stari »skalaši«, ki so za prevoze uporabljali takrat edino javno (in najbolj razširjeno) prevozno sredstvo. Iz železniške postaje na Goro je za slabe tri ure hoda, za vrnitev pa sta potrebni dve.

Dan ali dva pred pohodom pokliči organizatorja in vodjo pohoda Toneta Udovča za dokončne informacije v zvezi z prevozom.

Vsak udeleženec sam odgovarja za lastno varnost, vodenje na pohodu pa je zagotovljeno.

Tone Udovč
☎051 613 465 ali 01 511 6256

nedelja, 19. april 2009

Javorca, planina Polog, izvir Tolminke

Dobimo se ob 9. uri pri gostilni v Zatolminu. Z avtomobili se zapeljemo do planine Polog, približno osem kilometrov. Parkiramo in se podamo do cerkvice sv. Duha na Javorci. Po ogledu cerkvice, ki so jo zgradili avstro-ogrski vojaki med prvo svetovno vojno, se spet spustimo na planino Polog. Pot nadaljujemo do planine pod Osojnico, kjer je več lepih izvirčkov Tolminke. Po postanku za malico prečkamo strugo in se spustimo na planino Spodnji prodi, kjer so domačini v nekdanjih stajah uredili simpatične počitniške hišice. Z žičnico na »svoj« pogon spet prečkamo Tolminko in že smo na izhodišču, na planini Polog. Tam si ogledamo še italijanske bunkerje nekdanje rapalske meje. Hrana in pijača iz nahrbtnika. Če bo napovedano slabo vreme (TV-dnevnik dan prej), tura odpade.

Tura traja štiri do pet ur in je lahka, primerna za vse.

Benjamin Černe
☎ 031 224 114
drucerne@volja.net

Javorca

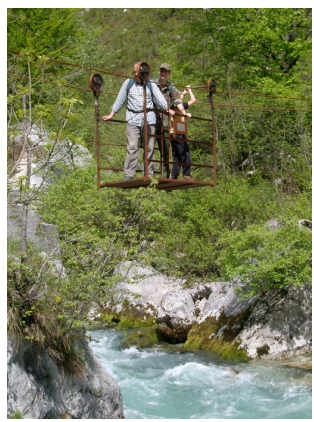

Čez Tolminko

Gorniški klub Limberk

nedelja, 19. april 2009

Na Slemena

Pot deloma poteka po označeni kulturni poti Levstik, Trubar, Stritar;
Postanki: Dvorska vas, Sveti Gregor, Žimarice, Novi pot, Brlog;

Slemena ležijo severno od Ribniškega polja, geografsko so del Velikolaške pokrajine, geomorfološko pa pripadajo Želimeljsko - ortneški grudi. So v nasprotju z njenim kraškim sosedstvom, saj so zgrajena iz paleozojskih kamnin, predvsem skrilavcev. Vse vode se zlivajo v Tentero in Sodraško Bistrico. Cerkev svetega Urha v vasi Maršiči je podružnica farne cerkve Svetega Gregorja. Je v jedru srednjeveška stavba s tristranim prezbiterijem in pravokotno, prvotno ravnostropno ladjo. Po pripovedovanju naj bi na tem mestu prvotno stala le kapelica.

Na Ortneški ali Stari grad vodi gozdna pot. Zgradili so ga Ortenburžani. Najprej je bil gradič, ki ga je leta 1161 sezidal Oton II. V začetku 15. st. so grad dobili Celjani, v drugi polovici 15. st. pa Lambergi od Habsburžanov. Kmečki punti in turški vpadi so povzročili ponovno in renesančno utrditev gradu.

Zbrali se bomo v Velikih Laščah na vhodu pred bivšo mlekarno (na koncu vasi) ob 8. uri. Dostop: iz Ljubljane peljemo na Rudnik po stari avtocesti do Škofljice, nato v smeri Turjaka do Velikih Lašč.

Čas hoje je okrog 5-6 ur. V primeru slabe vremenske napovedi popotovanje odpade.

Rajko Peterlin
☎ 031 383 444 ali 01 7877 477
rajko.peterlin@email.si

Sv. Gregor na Dolenjskem

Gorniški klub Karavanke

ponedeljek, 27. april. 2009

Divje Babe (579 m)

Zbrali se bomo ob 7. uri pri cerkvi sv. Antona v Železnikih in se odpeljali do Reke v okolici Idrije. Od tu naprej se bomo peš podali do Divjih Bab. Divje Babe so najdišče iz starejše kamene dobe. Koščena piščal, najdena na področju je domnevno najstarejše glasbilo na svetu, na katerega je nemara piskal neandertalec. Ogledali si bomo tudi tamkajšnjo cerkev sv. Ivana in se nato spustili do vasi Šebrelje, kjer nas bo pričakal prevoznik. Hoje je za približno 2 – 3 ure.

Zaželene so pohodne palice in primerna obutev.

Prijave vsaj tri dni prej zaradi organizacije prevoza.

Jože Benedik

☎ 05 994 13 19 ali 040 837 510

Gorniški klub Karavanke

petek, 1. maj 2009

Višarje (1766 m)

Leto je naokoli in romarska pot ob kapelicah nas spet vabi, da obiščemo Sv. Višarje. Tu se od 16. stoletja srečujejo Slovenci, Furlani, Nemci in Italijani. Ker, pred bogom smo vsi enaki in višarska Marija vsakega sprejme z odprtimi durmi svoje hiše.

Hoja po stopinjah naših prednikov, sveta maša triglavskega župnika Franceta Urbanije, širni razgledi z vrha ali snežna nevihta – vsakdo bo našel razlog za radost v svojem srcu. Naj se sliši bog dej, dober dan, Grűss Gott, bon di, boun giorno, na Višarjah

Zbor pohodnikov ob 7. uri v Ratečah (mejni prehod).

Hoje do vrha je okoli 3 ure (možne zimske razmere).

Franci Jesenik
☎ 04 533 3745

nedelja, 10. maj 2009

Plezanje v plezalni steni na Koradi

Dobimo se ob 9. uri na Ligu, pred trgovino Sandra.

Nekaj opreme imamo na razpolago v klubu zato je priporočeno da poskrbite samo za primerno obutev (plezalniki) in kaj za pod zob. Pa seveda veliko dobre volje za prijetno druženje.

V primeru da bo nekaj dni pred in na dan predvidenega plezanja slabo vreme plezanje odpade.

Miloš Gabrijelčič
☎041 664 565

Dušan Žnidarčič
☎051 691 928

sobota, 16. maj 2009

Krog po narcisnih poljanah z vzponom na Golico (1835 m)

Zbor udeležencev bo ob 7.30 na Planini pod Golico na parkirišču ob gostilni Čop. Do sem pridete z Jesenic od odcepa ceste za Planino pri zdravstvenem domu (od tu 4 km po gorski cesti).

Peš gremo navzdol, prečimo potok Jesenico, se po senožetih in skozi gozd povzpnemo do gozdne ceste. Po njej in dalje po stezi po pobočju Kleka do Jeklovega sedla. Od tu strmo po zahodnem grebenu na vrh Golice. Sestopili bomo po markirani poti proti J do bližnje koče, nadaljevali do »kmečkega turizma« pri Betelu blizu Savskih jam. Od tam bo še kratka hoja na izhodišče ture.

Hoje s počitki za okoli 6 ur. Teren ni zahteven, vendar je hoja zmerno naporna. Od opreme naj ne manjkajo pohodne palice in čevlji z dobro profilirano gumo. Koča in gostilna bosta odprti, zato se boste tam lahko okrepčali.

Ob slabem vremenu pohod odpade.

Julij Ulčar

☎ 04 586 2011 (v petek od 20. do 21. ure)

nedelja, 17. maj 2009

Ostrež (856 m)

Posavsko hribovje

V Posavskih hribih je mnogo zanimivih vrhov z nadmorsko višino do tisoč metrov in kar zelo strmimi stenami. Eden lepših je gotovo Ostrež. Po Rudolfu Badjuri je ena najbolj »divjih gora« v Zasavju. Skalaši se bomo sprehodili po njenih strmih rebrih in vmesnih ravninicah

Pričetek poti bo v vasi Renke. Po krajšem vzponu bomo dosegli vas Ravne. Naprej proti bo pot zopet nekoliko strmejša. Tik pod vrhom je cerkvica sv. Katarine in studenček. Povzpeli se bomo še na 873 metrov visoki Preveški hrib nad vasjo Preveg. Povratek bo po panoramsko razgledni poti nazaj v Renke.

Za pohod se bomo zbrali ob 7. uri v vasi Renke (pri krajevni tabli Konjščica) ob reki Savi. Renke ležijo ob cesti približno 6 km od Litije proti Zagorju. Hoje bo 5 do 6 ur.

Priporočljiva je zanesljiva obutev in pohodne palice. V primeru slabe vremenske napovedi na TVS 1 v petek zvečer popotovanje odpade.

Samo Butkovič
041 621 801
butkovic@siol.net

Gorniški klub Savinjske doline, Luče

sobota, 23. maj 2009

Visokogorska kmetija pri Rogarju pod Olševo

podelitev Kocbekovega priznanja za leto 2008

Zborno mesto je ob 7. uri v Lučah pred gostilno Kmet. Z avtomobili se odpeljemo v Solčavo, tu zavijemo desno na panoramsko cesto pod Olševo do razcepa ceste (1050 m) za sv. Duh in Sleme (Črna). Pohodniki, ki se pripeljejo preko Pavličevega sedla nas lahko počakajo v Solčavi ali na izhodišču za turo - dobro je to sporočite po telefonu ali e-pošti.

Pohod začnemo pri kmetiji Zg. Ošovnik. Po markirani poti zavijemo v strmo južno pobočje Olševe. Strma in slikovita razgledna pot nas po pribl. 2 urah pripelje na greben Olševe. Po grebenu se sprehodimo do najvišje točke Olševe – Govce (1929 m). Po počitku in malici iz nahrbtnika se odpravimo naprej po grebenu do avstrijskega vrha Obel Kamen (1 ura), kjer na naši strani stoji Aljažev stolpič. Spustimo se nato mimo Potočke zijalke in zaključimo turo po približno 6 urah pri Sv. Duhu. Če bo vreme lepo in dovolj kondicije, si blizu Potočke zijalke ogledamo še »okna« v grebenu Olševe na avstrijski strani in razgled na Logarsko dolino iz vrha Strelčeve peči, ki je v 20 minutah dostopna od cerkvice sv. Duha.

Po turi bo ob 14. uri pri Rogarjevih kratka slovesnost ob podelitvi Kocbekovega priznanja za leto 2008. To priznanje bo podeljeno članici ali članu Skale, ki je v minulem obdobju posebej zaznamoval našo gorniško dejavnost. Po tem bo 15. uri v cerkvici sv. Duha mašna daritev

Za turo so potrebni dobri čevlji in nekaj kondicije. Lahko je že vroče zato ne pozabite na pijačo, na grebenu pa so lahko še zimske razmere. V primeru napovedi dežja se tura prilagodi vremenskim razmeram

Peter Jež

☎ 051 340 811 gorniski_klub.luce@t-1.si

Bojan Okrogar

☎ 031 382 295 bojan.okrogar@t-1.si

sobota, 30. maj 2009

Ratitovec (1666 m)

Izhodišče današnje ture na Ratitovec je izpred cerkve sv. Antona v Železnikih. Dobimo se ob 7. uri. Peš bomo krenili prek Draboslovice, Prtovča na Ratitovec. Koča je odprta.

Povratek bo prek Prtovča, kjer nas bo čakal kombi in nas odpeljal nazaj na izhodišče.

Hoje je približno za 5 do 6 ur.

Priporočamo pohodne palice in planinsko obutev.

Jože Benedik
☎05 994 13 19 ali 031 775 560

Gorniški klub Jakob Aljaž

nedelja, 31. maj 2009

Kalški greben in Kalška gora (2224 m)

Zberemo se ob 8,45 na spodnji postaji gondolske žičnice za Krvavec. Zaradi uskladitve podrobnosti, prosim pokličite dan ali dva pred pohodom vodjo ture.

V drugi polovici maja na tem terenu že vse brsti in odganja, v začetku junija pa na Dolgi njivi pričnejo s pašo. Pohod bomo pričeli na zgornji postaji gondole, Na Gospincu. Šli bomo čez Dolgo njivo, potem pa levo pod Zvohom na Kalški greben, kamor bomo prispeli po približno dveh urah. Kalški greben se zaključi z nezahtevnim vrhom Kalška gora (2224 m).

Vračali se bomo po grebenski poti in preko Zvoha, od koder se bomo spustili na Vrh Krvavca, nato pa navzdol, mimo hotela do zgornje postaje gondolske žičnice Na Gospincu.

Predlagam skupinski nakup povratne vozovnice, ki zagotavlja »skupinski popust«. Malica in osvežilne pijače iz nahrbtnika.

Tone Udovč
☎051 613 465 ali 01 511 6256

Gorniški klub Jakob Aljaž

sobota, 6. junij 2009

Storžič (2132 m)

enajsti tradicionalni pohod

Vsako leto na prvo soboto v juniju, člani GK Jakob Aljaž organiziramo tradicionalni pohod na Storžič. Letos, 6. junija 2009, je to že dvanajstič. V primeru slabe vremenske napovedi v petek zvečer (TVS1) je rezervni termin v soboto 13. junija. Če je tudi za ta dan slaba vremenska napoved tura odpade.

Udeleženci se zberemo ob 7. uri na parkirišču pred tovarno Jelovica v Preddvoru (takoj levo preko mostu čez Kokro), kjer je izhodišče ture.

Tura je dolga in srednje zahtevna, če pa bo v višinah še sneg, je pot zelo zahtevna in nevarna, zato je potrebna zimska oprema (dereze in cepin). Vsak udeleženec sam odgovarja za lastno varnost.

Koča na Kališču je ob lepem vremenu odprta in oskrbovana.

Tomaž
☎041 368 956
JanKo
☎031 333 042

Gorniški klub Karavanke

sobota, 6. junij 2009

Kobla (1498 m)

Odhod bo ob 7. uri s Petrovega Brda. Prečimo do vasi Bača nad Podbrdom. Od tam se povzpnemo do sedla vrh Bače. Nadaljujemo po grebenu do Koble. Vračamo se do sedla Vrh Bače, od tam mimo lovske koče na Petrovo Brdo.

Hoje je približno za 6 ur.

Pot ni tehnično zahtevna, je pa potrebno nekaj kondicije. Potrebne so pohodne palice, dobra obutev, hrana in pijača iz nahrbtnika.

Gartner Vinko
☎04 514 60 56 ali 031 839 522

sobota, 13. junij 2009

Križ (2410 m)

Vzpon bomo začeli ob 5. uri na parkirišču pred Aljaževim domom v Vratih. Po predhodnem dogovoru je turo mogoče organizirati tudi kot dvodnevno. V tem primeru bi se v Vratih dobili že v petek popoldne in se povzpeli do bivaka IV, kjer bi prenočili.

Tura s 1400-metrskim vzponom turnemu smučarju z dobro kondicijo ne bi smela delati posebnih težav, trajala naj bi približno štiri ure in pol.

Po vrnitvi bo ob 14. uri v Vratih tradicionalna prireditev.

Obvezna je popolna turnosmučarska oprema!

Tura bo organizirana samo na podlagi predhodnih prijav.

Aljoša Belingar

tkgora@turni-klub-gora.si

051 317 368

Gorniški klub Limberk

sobota, 13. junij 2009

Limberk (687 m), Stari grad (669 m)

Hrib Limberk je manj znana kulturno-zgodovinska točka iz rimske in pred rimske dobe. Arheološko še ni dovolj raziskana. Lahko bi se primerjala z bolje raziskanimi arheološkimi najdišči na Ciganovem vrhu nad vasjo Korinj in Magdalensko goro nad Šmarjem pri Grosupljem. Je tudi »patron« našega kluba. Zato se mu bomo tokrat nekoliko bolj posvetili.

Sprehodili se bomo od Grajskega parka pod gradom Boštanj, mimo dvorca v Zavrhu in preko Jelovca na Limberk. Ogledali si bomo vzhodno steno in manjše plezališče (mogoče ga tudi preizkusili). Razvalina sosednjega Starega gradu je tudi vredna ogleda. Zadnji lastniki Turjačani so ga po kmečkem uporu Dobrepoljcev in po potresu zapustili že davnega leta 1573 ter nižje v Čušperku sezidali novega.

Spust bo po Globoki dolini na Krajinski park Radensko polje in po njem povratek na izhodišče

Zbrali se bomo ob 6.30 na parkirišču hotela Kongo v Grosupljem ob avtocesti (prej motel) ali ob 7.00 uri na Grajskem vrtu v Boštanju. Za pohod bomo potrebovali 6 – 7 ur tehnično nezahtevne hoje. V nahrbtniku naj bo nekaj pijače in malice.

Marjan Perme

☎ 031 352 046 ali 01 7872 386

marjan.perme@gmail.com

sobota, 20. junij 2009

Rzenik (1833 m)

Zbor bo ob 7.45 na spodnji postaji gondolske žičnice na Veliko planino. Z gondolo se bomo dvignili na Veliko planino, nato pa se peš povzpeli čez planini Konjščica in Dol na planino Rzenik. Tu bo v čast sv. Bernardu Menthonskemu, zavetniku gornikov, ob 11. uri daroval mašo triglavski župnik France Urbanija. Zmerne, nezahtevne hoje po lepih krajih je za dve uri in pol. Po maši se bomo lahko povzpeli na Konja ali na vrh Rzenika (dodatno slaba ura hoda).

Sestop bomo opravili prek planine Dol in skozi Dolski graben do spodnje postaje gondolske žičnice (dve uri).

Mogoče različice brez vodstva:
– po poti skozi Dolski graben se lahko vzpnemo na planino Dol brez uporabe žičnice, za vzpon na Rzenik v tem primeru potrebujemo od štiri do šest ur;
– na planino Dol se lahko pripeljemo z avtomobilom, od tu je le dobra ura hoda na planino Rzenik;
– vrnitev je mogoča prek Velike planine in z gondolsko žičnico v dolino (po poti pristopa) ali pa čez Konja in Presedljaj v dolino.

Gregor Gomišček
☎ 01 231 90 23

Gorniški klub Jakob Aljaž

sobota, 20. junij 2009

Monte Cavallo (2239 m)

To goro smo pred tremi leti že obiskali, zato jo bomo letos zavzeli z zahodne, malo daljše strani. V dolino se bomo vrnili po nezahtevni ferati. Predvidene hoje je za kar osem do devet ur, seveda s postanki vred.

Zborno mesto je ob 6. uri, na parkirišču pred Kulturnim domom (nasproti cerkve) v Šentvidu nad Ljubljano, za pohodnike z Gorenjske pa ob sedmih pred Kompasom v Ratečah.

Malica in dovolj osvežilne pijače iz nahrbtnika.

Tone Udovč
☎051 613 465 ali 01 511 6256

četrtek, 25. junij 2009

Črna prst (1844 m)

Kar precej dolg je greben Tolminsko – bohinjskih gora, ki se vleče od Bogatina do najvzhodnejšega vrha Črne prsti. Ta vrh je že od nekdaj priljubljen in obiskan. Znan predvsem po bogati alpski flori. Prav pod vrhom nudi zavetje koča Zorka Jelinčiča. Z vrha je krasen pogled na Julijske Alpe, Bohinjsko dolino in Cerkljansko hribovje .

Zbrali se bomo ob 7.30 na železniški postaji v Podbrdu, kjer bomo počakali tiste, ki bodo prišli z gorenjske strani z vlakom, ki gre iz Bohinjske Bistrice ob 7.15.

Vzpona bo za 3 do 4 ure, sestopa nekoliko manj. Sestopili bomo na bohinjsko stran do železniške postaje v Bohinjski Bistrici. Tam bo zaključek ture. Tisti s primorske strani se bomo še z vlakom vrnili na izhodišče.

Upajmo, da bo vreme lepo in vzdušje praznično.

Mitja Šavli
☎ 05 3881 587 ali
031 325 938

Črna prst pod vrhom

sobota in nedelja, 27. in 28. junij 2009

Bleščeča planina (1080 m) in Kepa (2139 m)

3. pohod Stanka Koflerja

Na turi se bomo spomnili preminulega Stanka Koflerja, zaslužnega gornika in našega člana.

Zbrali se bomo v soboto ob 16.45 na železniški postaji na Jesenicah, od tam se bomo z vlakom peljali do Podrožce na Koroškem, cena vozovnice je okoli 5 evrov. S seboj imejte osebno izkaznico. Od Podrožce do koče SPD Celovec na Bleščeči planini je dve uri hoje. Tu se bomo srečali s prijatelji koroškimi Slovenci in prenočili. Lahko bomo skuhali čaj, kavo, hrana pa bo iz nahrbtnika. Za prenočevanje bomo nekaj dali; priporočljivo je, da prinesete rjuho s seboj. Zaradi manjšega števila ležišč se je za turo treba prijaviti do 20. junija.

Naslednji dan bomo pot nadaljevali do vrha Kepe, od tam pa sestopili do vasi Dovje na gorenjski strani. Hoje s počitki bo za 8 do 9 ur. Tura je zahtevna in zelo naporna. Dobri čevlji, pohodne palice in kapa so nujni. Če bo slabo vreme napovedano, pohod v celoti odpade oziroma je mogoče iti le do Bleščeče planine.

Julij Ulčar

☎ 04 586 20 11 (v petek, od 20. do 21. ure)

sobota, 4. julij 2009

Zavrh pod Šmarno goro

obletnica rojstva Jakoba Aljaža

Tradicionalno srečanje, namenjeno praznovanju obletnice rojstva Jakoba Aljaža, bo pred Aljaževo domačijo v Zavrhu pod Šmarno goro. Začelo se bo ob 9. uri s slavnostno akademijo in kulturnim programom v počastitev obletnice rojstva Jakoba Aljaža in obletnice otvoritve Spominske gorniške poti (SGP) Aljaževa pot od doma do doma.

Vsem, ki so v pretekli sezoni opravili spominsko Aljaževo pot od doma do doma, bomo podelili častne znake, predstavili pa bomo tudi ponatis razširjenega Vodnika po Aljaževi poti od doma do doma ter počastitvijo občinskega praznika občine Medvode.

Ob 11. uri bo na Šmarni gori spominska maša, ki jo tradicionalno daruje naš prijatelj in gornik dovški župnik France Urbanija.

Prireditev bo ne glede na vremenske razmere (tudi če bo deževalo). Akademija je sestavni del praznovanja občinskega praznika občine Medvode, ki ga praznujemo na dan rojstva Jakoba Aljaža.

Vse udeležence prosimo, da parkirate svoje avtomobile na javnem parkirišču, ki je desno za križiščem, takoj, ko zavijete proti vasi Zavrh.

Dodatne informacije pri predsedniku ali tajniku kluba.

Tomaž
☎ 041 368 956
JanKo
☎ 031 333 042

Obnovljena rojstna hiša Jakoba Aljaža

sobota, 4. julij 2009

Kranjska Rinka (2433 m) čez Žmavčarje

Iz Kamniške Bistrice vodi na vrhove Kamniško-Savinjskih Alp samo nekaj označenih poti, ki pa se osrednjega dela skupine izognejo. Izbrani pristop nas bo popeljal po neoznačeni poti mimo bivaka direktno na vrhove vseh treh Rink.

Turo bomo začeli V koncu (Kamniške Bistrice) pri spodnji postaji tovorne žičnice na Kokrško sedlo. Tura je dolga in naporna, zato moramo biti nanjo primerno telesno pripravljeni. Ker poteka po pobočjih, kamor se sonce še posebej močno upira, je zaželeno imeti s seboj dovolj pijače.

Za turo potrebujete opremo za visokogorje. Datum in potek ture sta le informativna, prilagodili ju bomo vremenskim razmeram. Več podatkov dobite po elektronski pošti.

Andrej Lavrenčič
☎ 041 743 075
andrej.lavrencic@bfro.uni-lj.si

Gorniški klub Savinjske doline, Luče

nedelja, 5. julij 2009

Molička peč (1780 m)

Vabimo vas na Moličko peč, kjer bo za bližnji god slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda ob 12. uri v kapelici, posvečeni obema zavetnikoma tega kraja, bogoslužje.

Dostop z avtom iz Luč, po dolini Podvolovljek do dobro označenega odcepa za Moličko peč, nato po urejeni makadamski cesti do parkirišča na Podvežaku (1350 m). Od parkirišča do Moličke peči je približno dve uri zmerne hoje. Potrebujemo le dobre čevlje. Pot je dobro označena in nezahtevna, obisk pa običajno zelo številen, zato obiskovalcem vodenje ni potrebno.

Dostop je mogoč tudi skozi Robanov kot. Avtomobili smejo samo do parkirišča pri odcepu za Knezovo domačijo. Pot po Robanovem kotu je treba opraviti peš. Vzpon do Moličke peči poteka po zavarovani poti in zahteva nekaj alpinističnih izkušenj. Nedeljskim izletnikom, ki čutijo odpor do jeklenih oprijemnih vrvi in se v golih skalah slabo počutijo, ta dostop odsvetujemo.

Obiskovalci, ki prihajajo iz smeri Presedljaja ali Kamniškega sedla prek Korošice, morajo za pot od Korošice do kapelice in Kocbekovega zavetišča računati na približno pol ure nezahtevne poti, kjer posebna oprema ni potrebna.

Peter Jež

☎ 051 340 811

gorniski_klub.luce@t-1.si

sobota, 11. julij 2009

Krn (2244 m)

Krn je najvišji vrh Krnskega pogorja. Ker je višji od vseh sosednjih vrhov je z vrha zelo lep razgled.

Dobimo se v centru vasi Drežnica ob 6. uri. Od tam se bomo do vrha povzpeli po poti Silva Korena. Za povratek v dolino pa bomo izbrali južno pot, ki je nekoliko lažja. Hoje bo za približno 6 do 7 ur.

Tura je zelo zahtevna zato je potrebna predčasna prijava. Obvezni so zanesljiva obutev, čelada in komplet za samovarovanje. Nekaj opreme imamo na voljo v klubu. S seboj imejte tudi nekaj hrane in pijače.

Miloš Gabrijelčič
☎041 664 565

Pogled na Krn iz Drežnice

sobota, 18. julij 2009

Krožna tura okoli Begunjščice

Težavnost: Tura je primerna za vse gornike, ki zmorejo šest do sedem ur hoje. Večjih vzponov ni.

Zbrali se bomo ob 7. uri na parkirišču ob mejnem prehodu Ljubelj, kjer bomo pot začeli in končali.

Najprej se bomo povzpeli do koče na Zelenici. Po kratkem predahu bomo pot nadaljevali proti koči na Robleku (1657 m). Tu se bomo razgledali po »Deželi«, kakor imenujejo Radovljiško ravan. Po okrepčilu in počitku se bomo odpravili proti naslednji postojanki, koči na Prevalu. Tu si bomo privoščili kislo mleko in masovnik. Od koče nas bo pot vodila skozi Bornove tunele nazaj na mejni prehod Ljubelj.

Oprema: baterijska svetilka, primerna obutev, voda, zaščita pred sončnimi žarki.

Vodstvo ture je zagotovljeno, za varnost poskrbi vsak sam, za dobro voljo pa vsi skupaj.

Martin Janžekovič
☎ 01 542 41 26 ali 031 527 069

Gorniški klub Jakob Aljaž

sobota, 18. julij 2009

Petzek (3283 m)

Zbrali se bomo ob 4. uri na parkirišču pred Kulturnim domom (nasproti cerkve) v Šentvidu nad Ljubljano, za pohodnike z Gorenjske pa ob 5. uri na bencinskem servisu pred karavanškim predorom, kjer poberemo še ostale udeležence in nadaljujemo proti Lienzu.

Ker je lani ob načrtovani turi zapadlo več kot 30 cm novega snega, je ta žal odpadla. Zaradi velikega zanimanja letos to turo ponavljamo v upanju, da nam bo vreme bolj naklonjeno, saj jo načrtujemo nekaj tednov prej, ko je vreme še bolj stabilno.

Obvezna oprema je: plezalni pas za samovarovanje, čelada, cepin, dereze, zaščitna očala, zimske rokavice, prusik (vsaj 2,5 m), najmanj 2 do 3 litre pijače, hrana in denar za primer nepredvidene prenočitve. Hoje je za 12 do 14 ur, zato turo priporočam le dobro uhojenim in kondicijsko pripravljenim gornikom.

Tone Udovč
☎051 613 465 ali 01 511 6256

sobota, 1. avgust 2009

Škrlatica (2738 m)

13. tradicionalni pohod

Škrlatica je drugi najvišji vrh v Sloveniji in ga odlikuje zelo lep pogled na okoliške gore, še posebej na Triglav. Škrlatica pa ima za skalaše še poseben pomen, saj na njenem vrhu stoji skalaški križ. Postavili so ga člani Skale v tridesetih letih prejšnjega stoletja, vendar je bil po drugi svetovni vojni porušen in vržen v prepad. Kopijo izvirnika smo ponovno postavili, kar je izzvalo številne polemike, a zagotovo dodalo kamenček k procesu resnične pluralnosti mišljenja.

Zbrali se bomo ob 5. uri pred Aljaževim domom v Vratih. Od tam se bomo napotili do Bivaka IV, nato pa po lepi zavarovani plezalni poti na vrh.

Ob 11. uri bo na vrhu kratka svečanost ob obletnici blagoslovitve novega križa, ki jo bo vodil triglavski župnik France Urbanija. Po vrnitvi z vrha, od koder se bomo vračali po isti poti, bo maša v kapelici sv. Cirila in Metoda v Vratih (približno ob 17. uri).

Hoje je za enajst do trinajst ur in je zelo zahtevna ter naporna. Na vrh se lahko povzpnemo le po zavarovani plezalni poti. Priporočamo čelado in komplet za samovarovanje. Mislite tudi na to, da na poti ni nobene možnosti za dodatno pijačo! Telesno slabše pripravljenim, neizkušenim in tistim z vrtoglavico te ture ne priporočamo.

Gregor Gomišček

☎ 01 231 90 23

Gorniški klub Jakob Aljaž

četrtek, 6. avgust 2009

Aljaževa pot od doma do doma

dvanajsti tradicionalni pohod

Že dvanajsto leto zapored člani GK Jakob Aljaž organiziramo pohod po vsej Spominski gorniški poti, imenovani Aljaževa pot od doma do doma.

Letos se tura začne 6. avgusta 2009 ob 5. uri zjutraj pred Aljaževo domačijo v Zavrhu. Če bo za ves teden napovedano slabo vreme, se začetek ture prestavi za en teden, to je na 13. avgust 2009.

Tura je dolga in naporna, vzpon na Triglav tudi zelo zahteven. Po načrtu vso potrebno opremo in hrano nosimo na vsej turi v nahrbtniku, spali bomo le štiri- do petkrat. Vsak udeleženec je odgovoren za svojo opremo, hrano, prenočišče in tudi za svojo varnost. Organizirano je le vodenje po vsej poti.

Vsi, ki uspešno opravijo pohod po Spominski gorniški poti Aljaževa pot od doma do doma, prejmejo poseben častni znak, na katerem so na zadnji strani vgravirani ime in priimek ter zaporedna številka prejemnika znaka.

JanKo

☎ 031 333 042

sobota, 8. avgust 2009

Ajdna nad Potoki (1048 m)

Potek poti: Žirovnica, parkirni prostor pred akumulacijskim jezerom Moste, Ajdna, Valvazorjev dom in nazaj.

Čas hoje: približno tri ure.

Primernost: izlet je primeren za otroke.

Dobimo se ob 9. uri na parkirnem prostoru pred akumulacijskim jezerom Moste, pri odcepu za Valvazorjev dom.

Zanimivost: Ajdna je staroselsko gorsko bivališče, ki je vzorno restavrirano in vredno ogleda.

Vodstvo ture je zagotovljeno, za varnost poskrbi vsak sam, tudi s primerno pohodniško opremo, za dobro voljo pa vsi skupaj.

Martin Janžekovič
☎ 01 542 41 26 ali 031 527 069

petek, 14. avgust 2009

Žrd (Monte Sart) (2324 m)

tradicionalni obisk Rezije

Tokrat bomo spet poskusili zavzeti ta vrh, ki nam ga doslej zaradi slabega vremena še ni uspelo.

Ta datum predlagam zato, ker je na praznik veliki šmaren v Reziji veliko praznovanje »šmarna miša« z zanimivimi folklornimi prireditvami, ki bi si jih morda kdo od nas želel ogledati in zato izlet podaljšati za en dan. Na ta dan se namreč vrnejo od blizu in daleč po svetu razseljeni Rezijani in praznujejo skupaj z domačimi. Lahko bi si ogledali tudi nekatere zanimivosti v dolini in se morda tudi okopali v bistri rečici Reziji.

Zbrali se bomo ob 7. uri pri cerkvi v vasi Solbica (Stolvizza). Za pot do vrha gore bomo potrebovali pet do šest ur. Z vrha do bivaka Marušič bomo hodili slabo uro, od tod prek planine Počivalo do vasi Korito pa še okoli tri ure. Tam nas bodo čakali avtomobili, ki jih bomo že zjutraj pripeljali iz Solbice.

Če bi se odločili za dvodnevno turo (obisk šmarne miše), pa bi lahko prespali v bivaku Marušič in se vrnili v dolino drugo jutro.

Hoje bo za osem do deset ur, po stezi brez objektivnih nevarnosti. Udeleženci izleta bodite telesno pripravljeni! Za lažjo in varnejšo hojo priporočam palice.

Za dodatne informacije in obvezno prijavo pokličite vodjo ture.

Andrej Šarc
☎ 04 202 83 78

sobota, 15. avgust 2009

Kriški podi (2050 m)

Kriški podi, to je visokogorska kraška planota, polna vrtač in brezen. Leži na višini med 1800 in 2000 metri, krasijo pa jo tri lepa jezera. Kriške pode objema venec visokih vrhov: Razor, Stenar in Prisank. Na južnem robu Kriških podov pa stoji Pogačnikov dom.

Zbor bo ob 7. uri na parkirišču pred cestno zaporo v dolini Zadnjice. Sem prispemo, če se z avtomobilom peljemo iz Loga v Trenti proti Vršiču in v prvem ostrem ovinku zavijemo desno. Pot do Kriških podov je speljana po mulatjeri in je precej vroča, a zaradi serpentin zložna.

Obvezna je zanesljiva obutev, priporočljive so tudi pohodne palice.

Hoje do Kriških podov je za 4 ure. Tura ni zahtevna je pa naporna in je primerna tudi za starejše otroke.

Dušan Žnidarčič
☎ 051 691 928

Kriško jezero

Gorniški klub Jakob Aljaž

sobota 15. avgust 2009

Triglav (2864 m) preko Luknje

Zborno mesto je ob 5. uri pred Aljaževim domom v Vratih (pred kapelico Cirila in Metoda).

Pohod je primeren za gornike, ki jim prepišne višine ob jeklenicah ne delajo težav, saj je pot »Čez Plemenice« kar prijetno izpostavljena in temu primerno zahtevna. To je najmanj obljudena pot na Triglav, ki nas vodi skozi Luknjo na Plemenice in naprej mimo razpadajoče italijanske kasarne Morbegna na zahodno ostenje in enega manj zahtevnih dostopov na Triglav. Ob primernih pogojih je Na Plemenicah mogoče videti tudi velike skupine gamsov in »kapitalnih« kozorogov, ki znajo biti ob določenem času tudi agresivni in se sploh ne bojijo ljudi.

Obvezna oprema je: plezalni pas za samovarovanje, čelada, rokavice in najmanj 2 - 3 l pijače. Za primer nepredvidene prenočitve imejmo s seboj tudi nekaj več denarja. Za vzpon bomo porabili od 6 do 7 ur, za spust v Vrata pa še nadaljnjih 6 ur, zato turo priporočam le dobro uhojenim in kondicijsko pripravljenim gornikom.

Malica in dovolj osvežilne pijače iz nahrbtnika, Dom na Kredarici pa je edina koča ob poti. Seveda pa je mogoče ob dogovoru tudi prenočiti na Kredarici ali v Staničevi koči, ter si naslednji dan popestriti z naskokom na katerega od Triglavovih sosedov (Rjavina, Rž, Begunjski vrh).

Tone Udovč

☎ 051 613 465 ali 01 511 62 56

Gorniški klub Savinjske doline, Luče

sobota in nedelja, 15. In 16. avgust 2009

Molička peč

Vabimo vas na srečanje gornikov in drugih ljubiteljev gora, zlasti domačinov, ki se zberejo v počastitev Rokovega – svečanosti z dolgoletno tradicijo. V kapeli sv. Cirila in Metoda bo oba dneva ob 12. uri mašna daritev.

Dostop z avtom je iz Luč, po dolini Podvolovljeka do dobro označenega odcepa za Moličko peč, nato po urejeni makadamski cesti do parkirišča na Podvežaku (1350 m). Od parkirišča do Moličke peči je približno dve uri zmerne hoje. Potrebujemo le dobre čevlje. Priporočamo, da se na parkirišče Podvežak pripeljete dovolj zgodaj, tako da se lahko proti Molički odpravite najpozneje ob 10. uri. Pot je dobro označena in nezahtevna, obisk pa običajno zelo številen, zato vodenje ni potrebno.

Dostop je mogoč tudi skozi Robanov kot. Avtomobili smejo samo do parkirišča pri Robanovi domačiji. Pot po Robanovem kotu je treba opraviti peš. Vzpon do Moličke peči poteka po zavarovani poti in zahteva nekaj alpinističnih izkušenj. Nedeljskim izletnikom, ki čutijo odpor do jeklenih oprijemnih vrvi in se v golih skalah slabo počutijo, ta dostop odsvetujemo.

Obiskovalci, ki prihajajo iz smeri Presedljaja ali Kamniškega sedla prek Korošice, morajo za pot od Korošice do kapelice računati na približno pol ure nezahtevne poti, kjer posebna oprema ni potrebna. Za varno gibanje v naravi so odgovorni udeleženci sami.

Peter Jež
☎ 051- 340 811
gorniski_klub.luce@t-1.si

sobota, 21. avgust 2009

Ojstrica (2350 m) po pastirskih poteh Dleskovške planote

Lahka, a dolga tura nas bo vodila s planine Ravne proti Molički planini in po Kocbekovi poti na vrh Ojstrice. Po počitku na Korošici pa bomo pot nadaljevali mimo jezerca Vodotočnik na planino Vodole, od tam pa na planino Jezerca ter nazaj na planino Ravne.

Zaželena je primerna oprema. Datum in potek ture sta le informativna, prilagodili ju bomo vremenskim razmeram. Več podatkov dobite po elektronski pošti.

Andrej Lavrenčič
☎ 041 743 075
andrej.lavrencic@bfro.uni-lj.si
ⓘ

sobota, 29 avgust 2009

Rombon iz Kluž čez 1313

Dobimo se na trgu v Bovcu ob 6.30. Ker bo tura krožna se tukaj dogovorimo glede prevoza.

Turo pričnemo pri trdnjavi Kluže. Po vojaški cesti se povzpnemo do trdnjave Fort Herman, ki je bila močno poškodovana v prvih dneh vojne. Vseeno pa je dovolj zanimiva, da si ogledamo njene podzemne galerije. Nadaljevali bomo naprej proti koti 1313 kjer je odličen pogled na bovško dolino. Ni čudno, da si ja Avstroogrska vojska izbrala za svojo utrjeno opazovalnico prav ta položaj.

Nadaljevali bomo po starih vojaških poteh čez planino Za robom in naprej do Krljišča kjer je tudi ogromno ostalin iz prve svetovne vojne. Od tod nas loči še slaba urica brezpotja do vrha Rombona ali Velikega vrha 2208 m. Po počitku in razgledovanju se bomo spustili proti jugozahodu do vzpetine Čuklja 1766 m. Pod njo si bomo ogledali ostanke italijanskih postojank. Preko planine Goričice bomo sestopili proti Bovcu.

Tura je zelo dolga in naporna in zato primerna le za gornike z dobro kondicijo. S seboj imejte zadostno količino vode in hrane, ker na poti ni izvirov in oskrbovališč. Potrebna tudi ročna svetilka, sicer pa standardna gorniška oprema.

Predviden čas je približno 10 ur. V primeru slabega vremena tura odpade.

Benjamin Černe
☎ 031 224 114
drucerne@volja.net

Spomenik na Čuklji, zadaj Rrombon

sobota, 5. september 2009

Visoki Kanin (2587 m)

Visoki Kanin je najvišji vrh Kaninskega pogorja. Z vrha, na katerem stoji križ, je lep razgled na zahodne Julijske Alpe in ob lepem vremenu tudi na del Tržaškega zaliva v Jadranskem morju.

Dobimo se 5. septembra ob 6. uri na križišču ceste Predel-Trbiž, na odcepu za Nevejsko sedlo (Sella Nevea). Od tam se bomo skupaj odpeljali na Nevejski preval, od koder bomo turo začeli. Hoje je za približno 7 do 8 ur.

Tura je zelo zahtevna in naporna zato je potrebna predčasna prijava. Obvezni so zanesljiva obutev, čelada in komplet za samovarovanje. Nekaj opreme imamo na voljo v klubu. S seboj imejte tudi nekaj hrane in pijače.

Miloš Gabrijelčič
☎041 664 565

Gorniški klub Limberk

sobota, 5. september 2009

Stenar (2501 m) in Križ (2410 m)

Stenar je mogočna samostojna gora. Že samo ime pove, da ima gora več mogočnih sten kot položnih pobočij. Pogled na Stenar je čudovit že na poti iz doline Vrat, ko pa se z njegovega vrha oziramo naokoli pa nas povsem prevzame.

Gorniška tura na Stenar v letu 2007 zaradi preobilice novega snega ni bila opravljena v celoti, zato jo bomo letos poskusili opraviti v celoti in lepšem vremenu.

Zbrali se bomo ob 6. uri pri Aljaževemu domu v dolini Vrat. Pot nas bo vodila proti bivaku IV na Rušju. Od tam se bomo po manj zahtevni poti preko vrha Križ podali na Stenar. Z vrha Stenarja nas bo čakal čudovit pogled na Triglav, za mnoge je to najlepši pogled na našega velikana.

Vračali se bomo skozi Stenarska vratca na Dovška vrata in po Sovatni navzdol v Vrata. Morda nas narava tam preseneti, saj je ta predel znan kot domovanje kozorogov.

Tura je dolga in naporna. Hoje je za 9 ur. Priporočam jo samo tistim z dobro kondicijo. V nahrbtniku naj bo dovolj pijače, saj ob poti ni pitne vode.

Rok Perme
☎ 031 331 181
rogerinihio@yahoo.com

Slovenski gorniški klub Skala

sobota, 12. september 2009

Gorniško srečanje

Zbor udeležencev bo ob 13. uri pred vasjo Dovje (iz jeseniške strani) pri campingu Voga.

Prireditev se bo začela ob 14. uri na Ravnah pri Radot pod Bvaščevo skalo. V nadaljevanju bo sledilo gorniško druženje ob vižah harmonikarja. Za jedačo in pijačo bo poskrbljeno.

Za tiste gornike, ki bi radi dan izkoristili tudi za krajšo turo bo organizirano vodenje na planino Dovško Rožco. Zbor bo ob 8.30 uri pri campingu Voga pred vasjo Dovje.

Da se dežja ne bi ustrašili, pridite na srečanje z dobro voljo in dobrim dežnikom.

Prav je, da nam s predhodno prijavo olajšate organizacijo.

Julij Ulčar
☎ 04 586 20 11 (v petek od 19. do 21. ure)

skala@turni-klub-gora.si

Gorniški klub Savinjske doline, Luče

sobota, 19. september 2009

Raduha (2062 m)

z ogledom ledene jame

Zberemo se ob 7. uri v Lučah pred gostilno Kmet. Z avtomobili se odpeljemo v Solčavo, kjer zavijemo desno na panoramsko cesto pod Olševo, na razcepu ceste (1050 m) proti sv. Duhu in Črni, se zavijemo desno ter na Slemenu desno do Bukovnika, najvišje ležeče kmetije na Slovenskem.

Pot nas vodi mimo Grohota po zavarovani poti na vrh Raduhe (2,5 ure). Na vrhu so lepi razgledi na Ojstrico, vse Savinjske Alpe in vzhodne Karavanke. Nadaljujemo prečno po grebenu ter se spustimo na planino Arta. Pod njo se v gozdu skriva vhod v Ledeno jamo. V bližino jame se da pripeljati tudi po cesti iz vasi Struge na Loko (pribl. 12 km). Ob 13 uri nas tu čaka vodnik jamarskega društva Črni galeb. Za ogled jame sta predvideni 2 uri. Ker je v jami mrzlo rabimo topla oblačila in čelno svetilko. Tudi čelada je priporočljiva za jamo, kakort tudi za zavarovano pot, posebno , če je večja skupina udeležencev.

Po ogledu jame obiščemo še planinski dom na Loki. Šoferji in vzdržljivi gorniki se preko Laneža vrnemo na izhodišče, za kar porabimo še 2 uri. Za ostale pa bo možen prevoz v Luče.

V primeru napovedi dežja bomo turo prilagodili vremenskim razmeram.

Tonč Žuntar
☎031 333 776
gorniski_klub.luce@t-1.si

sobota, 19. september 2009

Krniška glavica (1889 m)

Krniška glavica je sestavni del grebena, ki povezuje Nabojretske gore z Montaževo skupino.

Pot se začne v Zajzeri na koncu ceste iz Ovčje vasi, kjer je tudi parkirišče. Pri kapelici krenemo levo ob hudourniški grapi navzgor do koče Grego. Za njo pri rezervoarju poiščemo markacijo in se vzpnemo za nekaj deset metrov, nato pa položno mimo zamočvirjenega jezera do razpotja, kjer zavije pot Umerta pacifica v Dunjo. Tu začnemo vzpon levo v breg. Do vrha je še dobro uro zmerne hoje. Vrnemo se mimo bivaka Stuparič ali po isti poti.

Odhod ob 7. uri iz Rateč.
Skupne hoje je približno 5 ur in pol.
Potrebne so pohodne palice, dobra obutev ter hrana in pijača.
Višina izhodišča 1004 m.
Višinska razlika 885 m.

Gartner Vinko
☎04 514 60 56 ali 031 839 522

sobota, 26. september 2009

Lipnik (1876 m)

Lipnik s svojo višino ne predstavlja ničesar pomembnega v slovenskih gorah. Pomemben je verjetno le za malo vasico Lepeno, ki leži pod njim. Pod njim so speljane številne pastirske steze in mulatjere, vendar na vrh ni poti. Povedati je potrebno, da so vse te poti danes v glavnem zaraščene in jim je le težko slediti. Tudi nekateri prehodi so sorazmerno težki. Zaradi tega jo lahko imenujemo zahtevna pot.

Vendar se bomo potrudili doseči vrh, ki bi ga lahko prišteli h Krnski skupini. Zbrali bi se ob 7. uri na križišču poti Vršič-Predel (2 km iz Bovca). Hoje bo za približno 9 ur. Priporočam pa obleko,ki bo ščitila noge pred koprivami in ostalo podrastjo.

Alojz Gašperčič

☎ 05 388 22 74

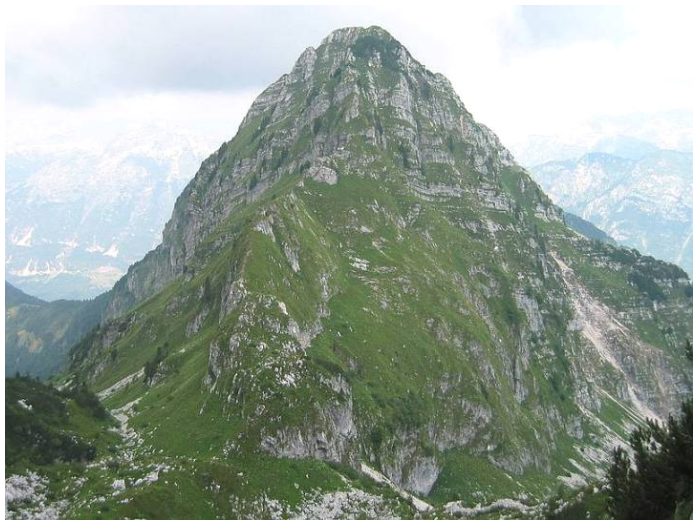

sobota, 26. september 2009

Grintavec (2558 m) ali Kriška gora (1471 m)

tradicionalni jesenski pohod

Vsako leto ob koncu poletne sezone člani GK Jakob Aljaž organiziramo jesensko turo v Kamniške Alpe. Če je vreme primerno (brez snega) je to pohod na načrtovan vrh, če pa vremenske razmere tega ne dopuščajo se organizira turo na Kriško goro, ki je ena izmed spominskih točk »Aljaževe poti od doma do doma«.

Slaba vremenska napovedi v petek zvečer pomeni pohod na Kriško goro, ki ga prepreči le izjemno slabo vreme.

Udeleženci se zberemo ob 7 uri na parkirišču pred Domom v Kamniški Bistrici. Zbirališče za turo na Kriško goro je ob 7. uri na parkirišču pred vasjo Gozd pod Kriško goro.

Obe turi sta zelo dolgi, tura na Grintavec je tudi zahtevna. Na turi na Grintovec ni oskrbovanih koč, Dom na Kriški gori pa je ob lepem vremenu odprt in oskrbovan, sicer pa poskrbimo za okrepčilo iz lastnega nahrbtnika.

☎041 368 956 – Tomaž

☎031 333 042 - JanKo

nedelja, 27. september 2009

Dleskovška planota - Veža

po samotnih starih pastirskih poteh z obiskom Kocbekovega zavetišča na Molički peči

Zborno mesto je ob 7. uri v Lučah pred gostilno Kmet. Z avtomobili se odpeljemo v Podvolovjek nato po makadamski cesti mimo Planice in naprej na planino Ravne (1500 m). Za pohodnike iz ljubljanske smeri je mogoč prevoz preko Kamnika in Krajnskega Raka po novi asfaltirani cesti proti Lučam, in sicer do odcepa proti Korošici (pri enajstem km). Tu se ob 7.20 priključite pohodnikom iz Luč.

Na planini Ravne začnemo pohod po starih pastirskih poteh do planine Polšak in naprej do prvega vrha (Križevnik, 1910 m, dve uri), kjer se vpišemo v knjigo v Aljaževem stolpiču. Nadaljujemo po pobočjih Poljskih devic kjer se nam na grebenu odpre pogled na Robanov kot 1000 metrov nižje. Poiščemo prehod na Veliko Zelenico (2114 m), kar pomeni še dve uri hoje. Nadaljujemo po tratah na Veliki vrh (2110 m). Tu odkrijemo na novo postavljen vpisni Aljažev stolpič. Po zahodnem pobočju se spustimo na Moličko peč (1780 m), kjer se končuje pašna sezona z mašno daritvijo ob 12. uri v kapeli sv. Cirila in Metoda. Po malici v Kocbekovem zavetišču se preko Sedelca (1840 m) vrnemo na izhodišče. Če bo dovolj volje, obiščemo še Dleskovec (1965 m) ter se preko Dolgih Trat vrnemo na planino Ravne. Za pot potrebujemo sedem do osem ur.

Potrebni so dobri čevlji, gorniška oprema in nekaj kondicije. Med potjo bomo uživali v lepih jesenskih barvah macesnov in pogledih na Robanov kot in Ojstrico. Hodili bomo v glavnem po starih pastirskih stezah in brezpotju kjer nam pot kažejo možici in poseke v ruševju.

V primeru napovedi dežja bomo šli le na Moličko peč.

Bojan Okrogar

☎031 382 295, 💻 bojan.okrogar@t-1.si

Peter Jež

☎051 340 811, 💻 gorniski_klub.luce@t-1.si

Gorniški klub Savinjske doline, Luče

sobota, 3. oktober 2009

Zabrložnica in Matkovo okno

Zborno mesto je ob 7. uri v Lučah pred gostilno Kmet. Od tu se z avtomobili odpeljemo v Logarsko dolino do Logarskega kota.

Matkovo okno se nahaja v grebenu med Matkovim kotom in Logarsko dolino nad opuščeno planino Zabrložnico. Lepo se vidi z Matkove kope nad Škafom in je dostopno samo iz Logarske doline.

V Logarskem kotu na desni strani čez suho strugo poiščemo v gozdu strmo lovsko pot, ki nas po dveh urah hoda pripelje na Zabrložnico, kjer stoji skromna lovska koča z izvirom vode 30m pod njo. Nadaljujemo levo lahno navzgor po gozdu in zaraščenih opuščenih travnikih na sedlo, kjer se pot prevesi na drugo stran. Na levi so Turni (1636 m), ki nudijo lep razgled na Matkovo okno in nasproti ležečo Planjavo, na desni pa odcep proti Matkovemu okno. Pot preide v strme travne vesine in ruševje, kjer iščemo sledi predhodnikov. Na prehodu grebena zagledamo okno, ki ga dosežemo po prečenju rušnatega pobočja. Tu smo na višini okoli 1800 m. Po slikanju in počitku se vrnemo na sedlo (približno 1 ura), kjer prečno po pobočju sledimo slabi lovski stezi, ki nas po uri in pol pripelje na Okrešelj. Tu se v Frischaufovem domu okrepčamo. Čaka nas samo še spust nazaj mimo slapa Rinka v Logarsko dolino do avtomobilov.

Po uspeli in naporni turi si v planinskem domu privoščimo pivo in gobovo juho z ajdovimi žganci. Skupno smo bili na poti 6 ur. Tura je zahtevna in naporna ter nevarna posebno, če je mokra, zato priporočam dobre čevlje in palice.

V slabih razmerah bomo turo ustrezno prilagodili.

Bojan Okrogar
☎ 031 382 295
bojan.okrogar@t-1.si

Turni klub Gora

nedelja, 4. oktober 2009

Macesnovec(1926 m)

Macesnovec je v Julijskih Alpah en najlepših razglednikov. S turo začnemo v Lengarjevem rovtu, kjer se konča cesta v dolini Kot. Do studenca sledimo markirani poti, ki pelje proti Staničevemu domu. Nekaj metrov za studencem, še pred prečenjem manjše grape, se odcepi levo navkreber. Po krajšem vzponu čez poraščen hrbet, pot preči pobočje proti levi. Ob prehodu čez greben nas precej izpostavljena pot vodi med macesni proti glavnemu grebenu. Tik pod njim se usmerimo levo, kjer nas dobro vidna steza v slabe pol ure pripelje na razgleden vrh. Večjih tehničnih težav na poti ni.

Zbrali se bomo ob 8. uri v Mojstrani na parkirišču pri Merkatorju, od kjer se bomo odpeljali v Lengarjev rovt v Kotu.

Skupna višinska razlika je 1250 m. Čas vzpona je okoli 3 ure. Tura vodi po zahtevni neoznačeni poti, kjer je zahtevnost orientacije in težavnost brezpotja. V vršnem delu je potrebno obvladovanje hoje po izpostavljenem skalnatem svetu. Ni za vrtoglave. Obvezna primerna obutev in oprema!

Tura bo organizirana samo na podlagi predhodnih prijav.

Boris Milikič

☎ 031 323 792

tkgora@turni-klub-gora.si

Turni klub Gora

sobota, 10. oktober 2009

Okoli Lastovca (1841 m) in Deske (1970 m)

S parkirišča pod planino Podvežak se bomo povzpeli na greben Lastovca in po njem nadaljevali na Desko. Od tam se bomo spustili mimo jezerca Vodotočnik do Starih stal, od koder bomo po zahtevni lovski poti prečili pobočja Lastovca nazaj na planino Podvežak. Zaradi zahtevnega (nevarovanega) prehoda pod Lastovcem je tura primerna le za izkušene gornike.

Zaželena je primerna oprema. Datum in potek ture sta le informativna, prilagodili ju bomo vremenskim razmeram. Več podatkov dobite po elektronski pošti.

Andrej Lavrenčič
☎ 041 743 075
andrej.lavrencic@bfro.uni-lj.si

nedelja, 11. oktober 2009

Hudičev Boršt, Cjanovca (1820m), Srednji vrh (1853m), Mali Grintovec (1813m) in Bašeljski vrh (1744m)

V gorski skupini Storžiča bomo tokrat opravili prečenje vzhodnega dela skupine od Cjanovce do Bašeljskega vrha nad Kališčem.

Zberemo se na parkirišču takoj nad vasjo Mače pri Predvoru ob 7. uri. S parkirišča se bomo po neoznačeni poti skozi Hudičev boršt in preko pobočij Zaplate povzpeli na 1820 m visoko razgledno Cjanovco. Prečenje vrhov nad Predvorom se pravzaprav začne šele tu. Nadaljujemo preko bližnjega 1853 m visokega Srednjega vrha in bolj oddaljenega 1813 m visokega Malega Grintovca. Čaka nas sestop v Mačensko sedlo in še zadnji vzpon na 1744 m visoki Bašeljski vrh nad Kališčem. Sestopili bomo po dolini Suhe na izhodišče.

Tura je dolga in naporna - celodnevna. Hoje je za 9 do 10 ur. Prehojena višinska razlika je približno 1500 m. Potrebna je dobra gorniška oprema s pohodnimi palicami ter hrana in pijača iz nahrbtnika. Do Kališča ni oskrbovanih planinskih postojank. V primeru napovedi slabega ali nestabilnega vremena tura odpade ali pa jo bomo po dogovoru skrajšali in prilagodili trenutnim vremenskim razmeram.

Udeležbo na turi prosim potrdite kakšen dan prej na eno od navedenih telefonskih številk (po osmi uri zvečer).

Leopold Kržišnik
☎ 04 518 50 54 ali 031 892 895

Gorniški klub Jakob Aljaž

sobota, 17. oktober 2009

Donačka gora (850 m)

Zborno mesto je ob 6. uri pred Aljaževo domačijo v Zavrhu pod Šmarno goro. Za udeležence iz Štajerske in Koroške pa ob 8. uri na bencinskem servisu v centru Celja (križišče Mariborske ceste in Kidričeve ulice).

Pohod je primeren za družine z otroki in manj pripravljene pohodnike. Tura na Donačko goro je izjemno zanimiv in prijeten jesenski izlet v Haloške gor(ice)e, sploh pa jeseni, ko je potrebno sprazniti posodo za novo trgatev.

Samo pogorje Donačke gore je zanimiv biotski biser, ki poleg zavarovanega pragozda na pobočjih gore, nudi mnogo zanimivih rastlinskih (Juvanov natresk) in živalskih posebnosti.

Malica in dovolj osvežilne pijače naj bo v nahrbtniku, čeprav so gostišča ob poti obilno založena s slovenskimi dobrotami.

☎041 368 956 – Tomaž

nedelja, 18. oktober 2009

Kamniški Dedec (1663 m)

Tokrat se bomo povzpeli na prvi vrh znamenitega grebena Zeleniških špic. Večina obiskovalcev omenjenega grebena niti ne pomisli, da spada k Zeleniškim špicam tudi 1663 metrov visok Kamniški Dedec.

Zbrali se bomo ob 9. uri na parkirišču pri Domu v Kamniški Bistrici. Z avtomobili se bomo zapeljali do Jermance od koder bomo nadaljevali po poti proti Kamniškemu sedlu. To pot bomo prav kmalu zapustili in se usmerili proti Repovemu kotu, vendar le za kratek čas. Po neoznačeni lovski stezi bomo prečili strugo Repovega kota in se mimo lovske koče povzpeli na vrh razglednega Kamniškega Dedca. Sestopili bomo po poti pristopa.

Nezahtevne hoje je skupaj 4 do5 ur, z višinsko razliko dobrih 700 m. Potrebna je normalna gorniška oprema, priporočljive so tudi pohodne palice. Hrana in pijača bosta iz nahrbtnika. V primeru napovedi slabega vremena tura odpade.

Udeležbo na turi prosim potrdite kakšen dan prej na eno od navedenih telefonskih številk (po osmi uri zvečer).

Leopold Kržišnik

☎ 04 518 50 54 ali 031 892 895

Gorniški klub Karavanke

nedelja, 18. oktober 2009

Potepanje med Begunjščico in Dobrčo

Iz doline Draga se skozi sotesko Luknja odpravimo do sedla in planine Preval. Od tam nas steza čez Čisovec in Sivoro pripelje do Podgorske planine, obiščemo še Šentanski vrh in vrh Dobrče, kjer napasemo oči s širnimi razgledi. V dolino se spustimo po poti proti Podgori in Begunjam.

Hoje bo za 7 do 8 ur z višinsko razliko 1000 m. Pot je razgibana, naporna in zahtevna.

Dobimo se v Dragi ob 8. uri (parkirišče malo nad gostiščem).

Franci Jesenik
☎ 04 533 3745

Turni klub Gora

sobota, 24. oktober 2009

Vrtača (2181 m)

Vrtača (drugi najvišji vrh v Karavankah) je jeseni zelo hvaležna tura. Z vrha je ob lepem vremenu čudovit razgled – na jugu se med pobočji Begunjščice in Stola blešči Blejsko jezero, za katerim se dvigujejo Julijske Alpe, na severu se nam odpira pogled na domačije naših rojakov na oni strani meje. Na vrhu je železni cepin z ovito vrvjo, visok dva metra.

Zbrali se bomo ob 8. uri na Ljubelju (na parkirišču pri sedežnici na Zelenico), kjer bomo pot začeli in končali.

Tura vodi po zahtevni označeni poti. V vršnem delu je treba obvladati hojo po izpostavljenem skalnatem svetu, zato ni za vrtoglave. Hoje je za sedem do osem ur. Obvezni sta primerna obutev in oprema!

Tura bo organizirana samo na podlagi predhodnih prijav.

Aljoša Belingar
☎ 051 317 368
aljosa@turni-klub-gora.si

Gorniški klub Gornjesoške doline v sodelovanju s TD Grgar

nedelja, 25 oktober 2009

Škabrijel

Izhodišče bo v Grgarju na parkirišču pri marketu oziroma športnem igrišču. Tja pridemo iz Solkana po cesti za Lokve oz. Čepovan cca 5km. Od tam se bomo podali po poljih do Prevala in naprej po stezi ,ki pelje po južnem pobočju do Malega vrha. Tu bomo skrenili od steze do razpadajočega Avstroogrskega spomenika. Po ogledu se bomo vrnili na stezo in se po grebenu povzpeli na vrh. Pot bomo nadaljevali po zahodnem grebenu,po dobro ohranjenem oskrbovalnem jarku Avstroogrske vojske do prevala Vratca. Tam nas bo čakal topel napitek. Nadaljevali bomo po severni strani do grebena Sleme in novega spomenika padlim slovenskim branilcem iz 1. sv.vojne. Čaka nas še spust po dolini Potoke do Udorne jame na Globičnah in mimo požiralnika Kloštre prihod na izhodišče.

Tura bo dolga okoli 5-6 ur in nenaporna.

Benjamin Černe
☎ 031 224 114
drucerne@volja.net, td.grgar@gmail.com

Pogled na Škabrijel s Sv.gore

Udorna jama na Globičnah

sobota, 31. oktober 2009

Borovje (1476 m) in komemoracija na Dovjem

Zbor udeležencev bo ob 12.30 pred gostiščem Aljažev hram (parkirišče) pod vasjo Dovje, kamor pridemo po cesti od Jesenic proti Kranjski gori. Od tam gremo peš skozi vas Dovje, nad njo pa se po neoznačeni poti povzpnemo na vrh Borovja. Tu se nam nudi izreden razgled po Zgornjesavski dolini, proti Triglavu, Škrlatici in drugih okoliških vrhovih. Vrnemo se po isti poti.

Tura ni zahtevna, vendar je zmerno naporna in zahteva povprečno telesno pripravljenost. Hoje s počivanjem bo v celoti za 4 ure in pol. Od opreme velja poudariti dobre čevlje in pohodne palice.

Če bo slabo vreme napovedano, bo tura odpadla.

Ne glede na vreme pa bo ob 17.30 na pokopališču ob cerkvi na Dovjem komemoracija posvečena našim zaslužnim gornikom, ob 18. uri pa še maša. Oboje bo vodil triglavski župnik France Urbanija.

Julij Ulčar
☎ 04 586 2011 (v petek od 20. do 21 ure)

Turni klub Gora

sobota, 7. november 2009

Jerebikovec (1593 m)

Je razgleden vrh, ki se nahaja nad Mojstrano in Radovno. Z vrha je lep pogled proti Karavankam, Julijskim Alpam ter v dolini Vrat in Krme. Na vrhu stoji manjši bivak, ki nudi prijetno zavetišče v primeru nevihte.

S parkirišča pri teniških igriščih se usmerimo v sotesko Mlačca in nato čez travnik proti tabli TNP ter po kolovozu naravnost strmo navzgor. Kolovoz se nato spremeni v strmo peš pot, ki nas po severozahodnih pobočjih pripelje na enega od stranskih grebenov gore z lepim razgledom na Kepo. Ko strmina nenadoma izgine smo na planini Mežakla. Tu gremo še pogledat na rob Mežaklje, od koder je pogled na Triglav, pod njim pa v dolino Kot. Nekaj metrov pod vrhom gozda zmanjka in odpre se lep pogled na Julijce.

Zbrali se bomo ob 8. uri na parkirišču pri teniških igriščih v Mojstrani, kjer bomo parkirali avtomobile in peš nadaljevali pot mimo Mlačce.

Skupna višinska razlika je 873 m. Čas vzpona je 2 uri 30 minut. Tura vodi po lahki označeni poti. Obvezni sta primerna obutev in oprema, priporočljive pa so tudi palice!

Tura bo organizirana samo na podlagi predhodnih prijav.

Boris Milikič
☎ 031 323 792
tkgora@turni-klub-gora.si
ⓘ

sobota, 14. november 2009

Potep po Dolenjski

Pohod od sv. Ane na Šmavru do sv. Ane na Gradišču nad Mirno Pečjo.

Zbrali se bomo ob 8. uri v Trebnjem na parkirišču pred cerkvijo.

Najprej si bomo, če bo le mogoče, ogledali Formo vivo – stalno razstavo slikarjev naivcev.

Nato bomo odšli mimo starega gradu na Vrhtrebnje (sv. Jakob in doprsni kip nadškofa dr. Šuštarja) ter pri lovski koči prestopili 15. poldnevnik. Sledi Šahovec (cerkvica sv. Duha), pa proti Šmavru v kotlinico, kjer je ena najstarejših cerkvic sv. Mavricija v Sloveniji in do Svete Ane. Počitek in malica, nato pa proti Dečji vasi, kjer je drugi izvir reke Temenice z imenom Zijalo. Pot nas bo peljala na Vrh sv. Ane (407 m) in Gradišče, kjer je bila nekoč starodavna utrdba. Še spust do železniške postaje v Mirni Peči, od koder se bomo zapeljali z vlakom nazaj v Trebnje.

Pot bo nezahtevna, vendar zanimiva. S postanki bomo hodili 6 do 7 ur.

Priporočamo zanesljivo obutev in pohodne palice.

Andrej Klemenčič
☎041 909 507

Gorniški klub dr. Henrik Tuma

sobota, 21. november 2009

Slivnica nad Cerknico (1114 m)

Težavnost: lahka označena pot
Primernost: pohod primeren tudi za otroke

Potek poti: zberemo se v Cerknici pred trgovino pohištva Brest ob 9. uri

Čas hoje: približno 3 ure

Zanimivost: po vrnitvi si lahko ogledamo maketo Cerkniškega jezera, ki prikazuje polnjenje in praznjenje jezera

Vodstvo pohoda je zagotovljeno, za varnost poskrbi vsak sam, za dobro voljo pa vsi skupaj.

Martin Janžekovič
☎ 01 542 41 26 ali 031 527 069

sobota, 28. november 2009

Cicelj (819 m) in Šmiklavž (742 m)

Ta pohod nas pelje na gričevje, ki se razteza med Moravško dolino in dolino reke Save. Dobimo se v vasi Senožeti ob 9. uri v soboto, 11. aprila 2009. Tja se pripeljemo iz Ljubljane po obsavski cesti od Šentjakoba mimo Dola in Dolskega v smeri proti Litiji. Skozi krožišče nasproti Jevnice zapeljemo v Senožeti. Tura se bo začela v Veliki vasi. Šli bomo do Križevske vasi in Zagorice, kjer je rojstna hiša Jurija Vege. Proti vzhodu se povzpnemo na 819 m visoki Cicelj. Pot nas vodi po slemenu skozi gozd, da prispemo do cerkvice sv. Nikolaja - Šmiklavž 742m. V bližini je omarica z žigi in turistična kmetija. S Šmiklavža se vračamo navzdol skozi gozd do Velike vasi. Tako smo sklenili krog. Vsega skupaj je hoje okoli 5 ur. V slučaju, da zjutraj močno dežuje, pohod odpade.

Silvo Klemenčič
☎ 041 295 264

sobota, 12. december 2009

Prednovoletno srečanje

Kot že nekaj let doslej, se bomo tudi letos zbrali na prednovoletnem srečanju. Pogovarjali se bomo o svojih dosežkih in delali načrte za prihodnost, poskrbeli pa bomo tudi za razvedrilo. Kdor je glasbeno sposoben, naj prinese s seboj svoje glasbilo, pa naj bo to harmonika, kitara, orglice ali samo lep glas.

Veselo bo, zato pridite v čim večjem številu – člani vseh klubov Skale, somišljeniki, dvomljivci in nasprotniki. Vsi ste dobrodošli, če boste le prispevali k dobremu vzdušju.

Srečanje bo predvidoma v Lahovčah, tako kot že nekaj let doslej, vse podrobnosti pa bodo objavljene na spletnih straneh Skale.

France Sevšek
☎ 041 557 029
skala@turni-klub-gora.si

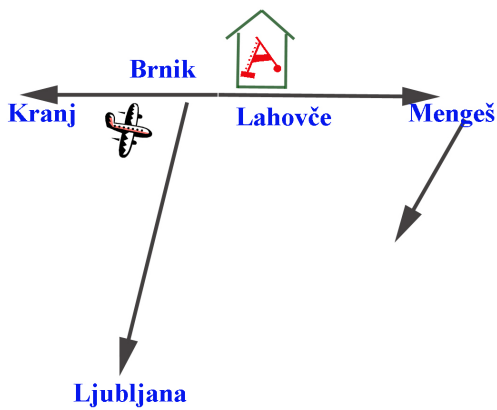

sobota, 19. december 2009

Slavnik (1018 m)

Tradicija narekuje, da vsaj enkrat v letu obiščemo Tumovo kočo na Slavniku, saj nosi ime velikega slovenskega alpinista in narodnega buditelja dr. Henrika Tume, po njem je imenovan tudi naš klub. Predbožični čas bo ravno primeren za naš pohod, ki ni prenaporen.
Primeren je za vse.

Zbrali se bomo ob 9.30 na označenem parkirnem prostoru v vasi Podgorje. Od tod imamo slabi dve uri hoje. Mogoča je tudi bolj strma različica, ki je časovno krajša. Avtocesto iz ljubljanske smeri zapustimo, ko prevozimo predor Kastelec. Do Podgorja je iz Ljubljane približno ura vožnje.

Bodite pozorni na vremensko napoved dan pred turo, močne padavine so vzrok za odpoved pohoda.

Silvo Klemenčic
☎041 295 264

sobota, 26. december 2009

Iz Medvod na Svetega Jakoba

tradicionalni pohod

Vsako leto 26. decembra vodi član GK Jakob Aljaž tradicionalni pohod iz Medvod na sv. Jakoba. Dobimo se v soboto 26. decembra ob 16 uri nasproti glavne avtobusne postaje v Medvodah iz ljubljanske smeri, nasproti doma upokojencev.

Po maši in kresovanju v počastitev osamosvojitve je organizirana vrnitev v soju bakel do Medvod. Bakle si priskrbi vsak udeleženec sam.

Če bo sneg je pot dokaj težavna, ni pa naporna saj je kratka, v suhem je pot nezahtevna in lahka.

☎41 368 956 – Tomaž

☎031 333 042 - JanKo

sobota, 9. januar 2010

Skalnica–Vodice (682 m)

po poteh soške fronte

Izhodišče ture bo v Grgarju, na parkirišču pri marketu in športnem igrišču ob 9. uri. Tja pridemo iz Solkana, približno 5 km po cesti proti Lokvam in Čepovanu. Pot nas bo vodila proti Prevalu in po stezi, ki pelje po jarkih in kavernah do Frančiškovega vrha. Od tam nadaljujemo preko Svete Gore na Vodice.

Videli bomo jarke, kaverne, oskrbovalni rov avstrijske vojske, ki je dolg približno 300m in vodi skozi Skalnico z južne na severno stran, Frančiškov vrh, Marijino baziliko na Sveti gori, grobnico italijanskega generala pri sv. Jakobu in galerijo zaklonišč itailjanske vojske v več nadstropjih na Vodicah.

Vrnili se bomo po dolini potoka Slatna po soteski Ranjeke, skozi Grgar na izhodišče.

Tura bo dolga okoli 6 do 7 ur in srednje naporna. Obvezna je ročna svetilka, priporočljive pa čelada ali kapa ter pohodne palice.

Benjamin Černe

☎ 031 224 114

drucerne@volja.net, td.grgar@gmail.com

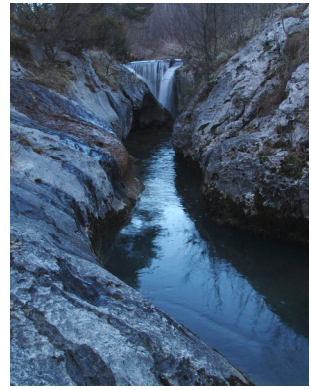

torek, 2. februar 2010

Rožnik

nočni pohod ob obletnici ustanovitve Skale

Na svečnico leta 1921 so se v Ljubljani, v Prešernovi sobi gostilne Novi svet, zbrali gorniški navdušenci na ustanovnem zboru Skale. Prav je, da se zaradi prihodnosti zazremo tudi v preteklost. Zato se bomo v ponedeljek, 2. februarja, na svečnico, ob 19. uri srečali v Ljubljani, pred Muzejem novejše zgodovine v Tivoliju, in z baklami odšli na vrh Rožnika. Med potjo se bodo kresale ideje o našem nadaljnjem delovanju, zato pridite v čim večjem številu – člani vseh klubov Skale, somišljeniki, dvomljivci in nasprotniki. Vsi ste dobrodošli, če boste le prispevali k dobremu vzdušju in svežim idejam.

France Sevšek
☎ 041 557 029
skala@turni-klub-gora.si

Klub gorskih kolesarjev Volja

Izleti kluba so odprti za vse, denarnih prispevkov ni! Če boste po izletu ugotovili, da vam je vse skupaj všeč, ste vabljeni, da se nam še kdaj pridružite. Podporo organizatorjem in klubu lahko izrazite tako, da postanete naš član.

Če bodo vremenske razmere slabe (padavine dan pred odhodom ali/in na dan odhoda), preverite podatke pri organizatorju izleta.

TURE	2009	DOLŽINA	VZPON	NAPOR	ZAHTEVNOST	ORGANIZATOR	INFO
Abitanti	**14. mar.**	**39 km**	**1.550 m**	**Zelo N.**	**Zelo zaht.**	**Milan Rejec**	**041 671 400**
Trstelj	**4. apr.**	**30 km**	**900 m**	**Srednje N.**	**Manj zaht.**	**Mladen Franko**	**031 475 309**
Dražgoška gora	**18. apr.**	**40 km**	**1.400 m**	**Naporna**	**Zahtevna**	**Darko Korbar**	**041 787 202**
Snežniški gozdovi	**25. apr.**	**80 km**	**1.500 m**	**Naporna**	**Manj zaht.**	**Igor Buser**	**041 444 654**
Planina Stamare	**10. maj**	**23 km**	**1.000 m**	**Srednje N.**	**Srednje zaht.**	**Gregor Gomišček**	**041 678 716**
Lepenatka	**17. maj**	**32 km**	**1.200 m**	**Naporna**	**Zahtevna**	**Andreja Trojar**	**031 314 688**
Osolnik	**23. maj**	**35 km**	**1.400 m**	**Naporna**	**Zahtevna**	**Matej Ažman**	**031 632 205**
Graparska	**6. jun**	**25 km**	**1.540 m**	**Zelo N.**	**Zelo zaht.**	**Milan Rejec**	**041 671 400**
Italija - jezeri Idro in Iseo	**25.-28. junij**	**skupaj 150 km**	**skupaj 4.500 m**	**Naporno**	**Zahtevno**	**Denis Glavič Cindro**	**041 431 153**
Snežnik	**22. avg.**	**50 km**	**1.570 m**	**Zelo N.**	**Zahtevna**	**Darko Korbar**	**041 787 202**
Mala in Konjiška gora	**5. sep.**	**45 km**	**1.400 m**	**Naporna**	**Zahtevna**	**Ignac Krivec Sebastijan Sagadin**	**041 398 044 041 602 436**
Žavcarjev vrh	**12. sep.**	**20 km**	**1.300 m**	**Naporna**	**Zahtevna**	**Jože Kašman**	**041 662 586**
Planina v Lazu	**19. sep.**	**30 km**	**1.250 m**	**Naporna**	**Zahtevna**	**Darko Korbar**	**041 787 202**
Možic	**3. okt.**	**35 km**	**1.400 m**	**Naporna**	**Zahtevna**	**Vladimir Cindro**	**041 424 868**

ZELENA ENERGIJA

Energija prihodnosti

Zelena energija je naš prispevek k bolj čistemu okolju. Pridružite se nam!

www.elektro-ljubljana.si

Elektro Ljubljana
Dober tok.